

ଆମେ ଅସୁନ୍ଦ ହେଉ କାହିଁକି ?

ଭାରତ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ସମିତି, ଓଡ଼ିଶା
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଆମେ ଅସୁଷ୍ଟ ହେଉ କାହିଁକି ?

ଡାରତ ଜ୍ଞାନବିଜ୍ଞାନ ସମିତି, ଓଡ଼ିଶା।
୪/୧୯ (୬୮.ଆଇ.ଜି.) ବରମୁଣ୍ଡା ହାଉସିଂବୋର୍ଡ୍ କ୍ଲୋନି,
ବରମୁଣ୍ଡା, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

ବହିର ନାମ	ଆମେ ଅସୁଖ ହେଉ କାହିଁକି ?
ପ୍ରକାଶନ କାଳ	୧୯୯୫
ପ୍ରକାଶକ ଓ ସଦାଧିକାରୀ	ଭାରତ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ସମିତି ୬/୧୨, (ଏଚ୍.ଆଇ.କି. ବରମୁଣ୍ଡା ହାଉସିଂ ବୋର୍ଡ୍ କଲୋନୀ) ଭୁବନେଶ୍ୱର- ୭୫୧ ୦୦୩, ପୋଲ-୪୭୦୮୯୯
ଇଂରାଜୀ ଲେଖାର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପ୍ରକାଶ ଓ ଅଙ୍ଗସଜା ମୁଦ୍ରଣ ମୂଲ୍ୟ	ଡାକ୍ତର ମଦନମୋହନ ପ୍ରଧାନ ଅଶୋକ ସ୍ଵାର୍ଜ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଅପ୍ରେସ୍ ପ୍ରିଣ୍ଟର୍ସ ପ୍ରାଃଲି: ଭୁବନେଶ୍ୱର ଟ ୫.୦୦ ମାତ୍ର
Name of the Book	AME ASUSTHA HEU KANHIKI ?
Year of Publication	1995
Published and copy right	Bharat Gyan Bigyan Samiti A/12 (H.I.G.) Baramunda Housing Board Colony Bhubaneswar-751 003, Ph : 470891
Transcreation	Dr. Madan Mohan Pradhan
Cover & Illustration	Ashok Swain
Printer	Trimurty Offset Printers Pvt. Ltd, BBSR.
Price	Rs. 5.00 Only.

ଆମେ ଅସୁଷ୍ଟ ହେଉ କାହିଁକି ?

ସୁଷ୍ଟ ରିହିବା ଅର୍ଥ କଥଣ ? ଅସୁଷ୍ଟ ରହିବା ଅର୍ଥ କଥଣ ?

ରାମ ଅସୁଷ୍ଟ ଅଛି ।
ତାକୁ ଖାଡ଼ା ବାନ୍ଧି ହେଉଛି ।

ସଲିମ ବି ଅସୁଷ୍ଟ ଅଛି ।

ସଲିମକୁ ଯକ୍ଷା ହୋଇଛି ।

ମଙ୍ଗଳା ସୁଷ୍ଟ ଅଟେ ।

ସେ ସ୍କୁଲକୁ ସାଇକେଲରେ ଯାଏ ।

ବହୁତ ଖେଳେ । ସେ ଭଲ ପଡ଼େ ।

ତାକୁ ଭଲ ନିଦ ହୁଏ ।

ମଙ୍ଗଳାର ସାଙ୍ଗ ସୁମତି ।

ସୁମତିକୁ ଜର କି ରୋଗ ବେମାରୀ ହୁଏନି । କିନ୍ତୁ ଅଛକେ କ୍ଲାନ୍ଟ ହୋଇପଡ଼େ । ନିଜର ସବୁ କାମ କରିପାରେନି । ପାଠ ପଢାରେ ଭଲ କରେନି । ସବୁବେଳେ ସେ ଅସୁଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କରେ । ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପାଖରୁ ନାନା ପ୍ରକାର ବଚିକା ଆଣି ଖାଏ । କିନ୍ତୁ, ଯେଉଁ କଥାକୁ ସେଇ କଥା । ସେ କଣ ସୁଷ୍ଟ ? ନା, ସେ ସୁଷ୍ଟ ନୁହେଁ ।

ସୁମତିର ଉଡ଼ଣୀ ଗୀତା ।

ଗୀତା ଶୁଣିରେ ଅଛି । ସେ ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଗର୍ଜିବତା । ସେ କେବଳ କାମ କରେନି । ମାତ୍ର, ତାକୁ ସବୁବେଳେ ତୋକ ଲାଗେ । ସେ ବେଳେବେଳେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଏ । କିନ୍ତୁ, ସେ କଥା ଅସୁଷ୍ଟ ?

ନା, ସେ ଅସୁଷ୍ଟ ନୁହେଁ ।

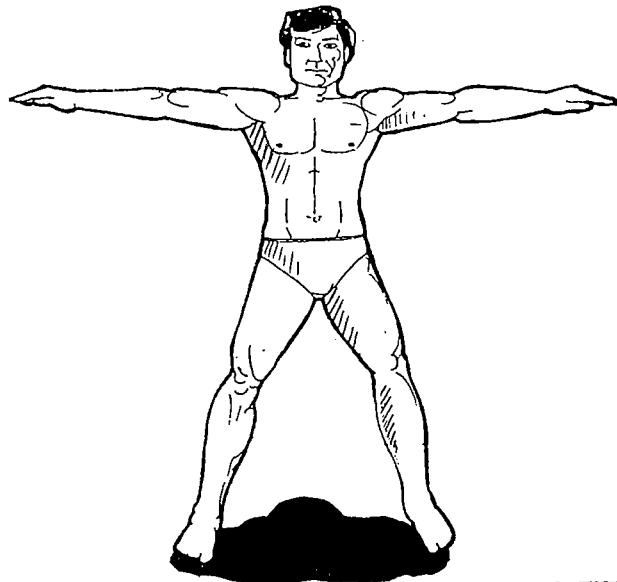
ତେବେ ସୁଖ ରହିବା ଅର୍ଥ କଥଣ ?

ଓ ଅସୁଖ ରହିବା ଅର୍ଥ କଥଣ ?

ସୁଖହେବା ଗୋଟିଏ ଅବସ୍ଥା । ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ଦେହ ମନ ଓ ସାମାଜିକ ଅବସ୍ଥା ପୂରା ଭଲ୍‌
ରହେ । କେବଳ ରୋଗ ନଥୁଲେ ବା ଜଣେ ଅକ୍ଷମ ହୋଇନଥୁଲେ ଜଣକୁ ସୁଖ ବୋଲି କହି
ପାରିବା ନାହିଁ ।

ତାହା ହେଲେ, ଉତ୍ତମ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ କେଉଁ ସବୁ ଉପାଦାନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ?

୧. ଆବଶ୍ୟକ ମୁତ୍ତାବକ ପୁଣ୍ଡିକର ଖାଦ୍ୟ
୨. ବିଶୁଦ୍ଧ ପାନୀୟ ଜଳ
୩. ପରିଷାର ପଢ଼ିବେଶ
୪. ଆବଶ୍ୟକ ମୁତ୍ତାବକ କର୍ମ ସଂଘାନ
୫. ଅବସର
୬. ମୌଳିକ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା

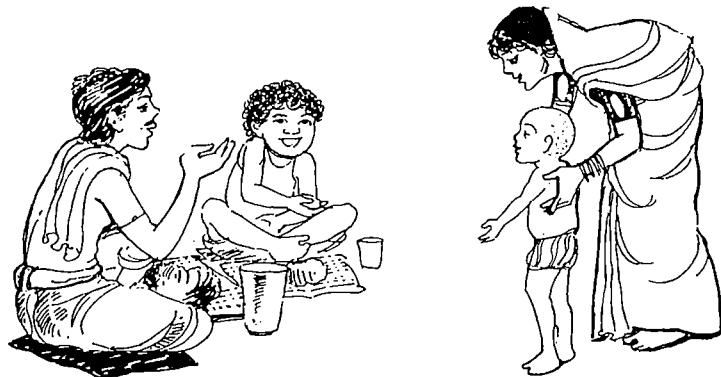

ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ

ଉପଯୁକ୍ତ ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ ପାଉନଥବା ଲୋକମାନେ ରୋଗରେ ବେଶି ପଡ଼ନ୍ତି ।
ସେମାନେ ଅଧିକ ସମୟ ଅସୁଖ ରୂପେ ରୁହନ୍ତି । ରୋଗ ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି ।
ଖାଦ୍ୟର ଅଭାବ ହଁ ଖରାପ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ମୃତ୍ୟୁର ଏକ ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ।
କଥଣ ଦରକାର ଏଥିପାଇଁ ?

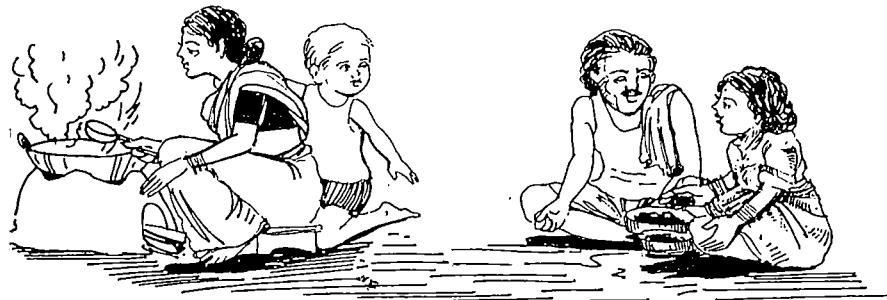
ଅଧିକ ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ

କାଳୁ ଦିନକୁ ୧୨ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରେ । ତା ସ୍ତ୍ରୀ ଦିନକୁ ୮ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରେ ।
ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ପିଲା । ସେମାନେ ଅଧିକ ରୋଜଗାର ନକଳେ ଭଲରେ ଗଣ୍ଠେ ଖାଇ
ପାରିବେନି ।

ଉତ୍ତମ ଖାଦ୍ୟ

ଶଙ୍କର ଦିନକୁ ୨୦ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରେ । ତାର ସ୍ତ୍ରୀ ଦିନକୁ ୧୯ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରେ । ସେମାନେ ଏହି ଟଙ୍କାରେ କେବଳ ଚାଉଁଲ, କିଛି ପିଆଜ ଆଉ ଲଙ୍କା କିଣି ପାରନ୍ତି । ଦୁଇପରାଣୀ ଆଉ ପୁଅଞ୍ଜିଥ ଏହା ଖାଲି ଚଳନ୍ତି ।

ରଘୁ ପରିବାରରେ ବି ରୋଜଗାର ସମାନ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କିଛି ପନିପରିବା କିଣିପାରନ୍ତି । ବେଳେ ବେଳେ ଚିନାବାଦାମ କିଣନ୍ତି । ପାଖ ପଡ଼ିଶା ଘରୁ ସଜନା ଶାଗ ତୋଳି ଆଣନ୍ତି । ବାଢ଼ିରେ ଅମୃତ ଉଷ୍ଣା ଗଛ ଲଗାଇଛନ୍ତି । ମାଗଣାରେ ଅମୃତ ଉଷ୍ଣା ମିଳିଯାଏ । ତେଣୁ ରଘୁ ଯିଲାଙ୍କ ଖାଇବା, ଶଙ୍କରର ପିଲାଙ୍କ ଖାଇବାଠାରୁ ଭଲ ଅଟେ । ରଘୁର କୋଡ଼ି ଛୁଆଟି ମା' କ୍ଷୀର ଖାଏ ।

ଦୁଷ୍ଟ ପାନୀୟ ଜଳ

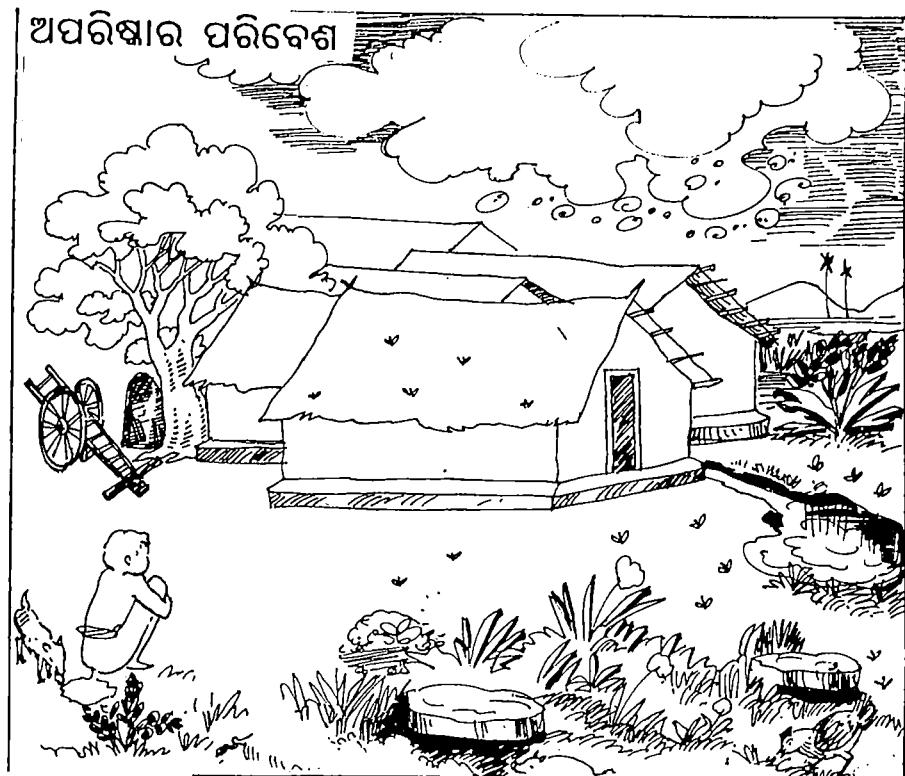
ଗାଁ ଗହଳିରେ ଶତକଡ଼ା ୮୦ ଭାଗ ରୋଗ ଅପରିଷାର ପାଣି ଯୋଗୁଁ ହୋଇଥାଏ । ଆମେ ଯେଉଁଠି ମନ ସେଇଠି ଖାତା ଫେରୁ । ତେଣୁ ମଣିଷ-ମଳ ପାଣିରେ ସହଜରେ ମିଶେ । ପାଣି ଅପରିଷାର ହେବାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଲା ରୋଗ ଜୀବାଣୁ ଥିବା ମଳ ।

ଅପରିଷାର ପାଣିଯୋଗୁଁ ହେଉଥିବା ରୋଗ :

ହଇକା, ତରଳ ଖାଡ଼ା, ନାଲରକ୍ତ ଖାଡ଼ା, କାମଳ ରୋଗ, କୃମିରୋଗ ଇତ୍ୟାଦି, ଏସବୁ ଅପରିଷାର ପାଣି ଯୋଗୁଁ ହୋଇଥାଏ ।

ଅପରିଷାର ପରିବେଶ

ରଘୁର ବନ୍ଧୁ

ରଘୁ ଯେଉଁ ବନ୍ଧୁରେ ରହେ ସେଠାରେ ଘରଗୁଡ଼ିକ ଗେଞ୍ଜାଗେଞ୍ଜି ହୋଇ ଥାଏ । ବନ୍ଧୁଟି ଭାରି ଅପରିଷାର ଆଉ ଧୂଆଳିଆ । ମଶା ମାଛି ପ୍ରବଳ । ରଘୁର ବଖରାକିଆ ଘର । ସେଥରେ ଗଜଣ ଲୋକ ରହନ୍ତି । ଘରେ ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଝରକାର ସୁବିଧା ନାହିଁ । ଘର ଚାଳ କଣା । ବର୍ଷା ଦିନେ ପାଣି ଗଲେ ।

ଲୋକ ଭିଡ଼, ଭଲ ଘରର ଅଭାବ, ଧୂଆଳିଆ ପରିବେଶ ଆଦି ଶ୍ଵାସ ରୋଗ କରାଏ । ଏଭଳି ପରିବେଶରେ ଯନ୍ମା ଆଉ ନିମୋନିଆ ବେଶି ହୁଏ । ମଶା ଓ ମାଛି ଅନେକ ରୋଗ ଜୀବାଣୁ ବହନ କରନ୍ତି । ଏଭଳି ଅସାୟକର ପରିବେଶରେ ଜଣେ ସୁନ୍ଦର ଚଳିପାରିବ କି ?

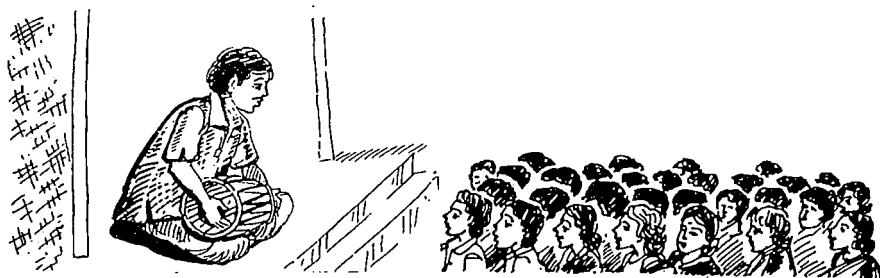
କାମ ଓ ଅବସର

ସମସ୍ତେ ଲାଭଦାୟକ ଓ ଫଳପ୍ରଦ କାମ ଚାହଁନ୍ତି ।

ରୋଜଗାର ନହେଲେ, ଖାଇବା, ପିଣ୍ଡିବା, ରହିବା, ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସୁକିଧା ଆଦି ମିଳିବ କିପରି ?

ବିନା ରୋଜଗାରରେ, ମାନସିକ ଓ ସାମାଜିକ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟର କୌଣସି ଅର୍ଥ ନାହିଁ । ଏଥୁପାଇଁ ଅସାମାଜିକକାମ, ନିଶା ଔଷଧ ସେବନ, ଆମୃତ୍ୟୁ, ହିଂସାକାଣ୍ଡ ଆଦି ବେଶି ଦେଖାଯାଏ । ଏସବୁକୁ ବନ୍ଦ କରାଯିବ କିପରି ? ଏଥୁପାଇଁ ଅବସର ସମୟ ଦରକାର । ଏହା ଦ୍ୱାରା ନାଚ ଗାଇ ଆଦି ମନୋରଞ୍ଜନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଓ ପଡ଼ାଲେଖା ପାଇଁ ସମୟ ମିଳିବ ।

ଦେଶରେ ଘରୀବାଙ୍ଗଥିବା ଘଟଣାକୁ ନେଇ ଆଲୋଚନା ଓ ଚିନ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ମିଳିବ । ମଣିଷ ମଣିଷ ଭିତରେ, ପରିବାର ଓ ବନ୍ଦୁ ବାନ୍ଦବ ମଧ୍ୟରେ ଭଲ ସଂପର୍କ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ମିଳିବ ।
ଶରୀରକୁ ବିଶ୍ରାମ ମିଳିବ ।

ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଫେରିଆସିବ ।

ଅବସର ବିନୋଦନ ଓ ବ୍ୟାୟାମ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମୟ ମିଳିବ ।

ମୌଳିକ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟସେବା

ଏସବୁଛଡା ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ମୌଳିକ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ଦରକାର । ମୌଳିକ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ସେବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ କଥଣ ?

ସବୁଠାରୁ ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା, ରୋଗ ନିରାକରଣ କରିବା ଓ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟକୁ ଉତ୍ତମ କରାଇବା । ଉଦାହରଣ :

କ) ପ୍ରତିଷେଧକ ଚିକା ବ୍ୟବସ୍ଥା : ଏହାଦ୍ୱାରା ଯକ୍ଷା, କଣ୍ଠଅଳତୀ, ଲହରାକାଶ, ଧନୁଷ୍ଟଙ୍କାର, ପୋଲିଓ ଓ ମିଳିମିଳା ରୋଗ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଖ) ଗର୍ଭବତୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ କ୍ଷୀର ଖାଉଥିବା ମା'ର ଯନ୍ତ୍ର ।

କଥଣ କରିବା : ତାଳିମ ପାଇଥିବା ଧାଇ ସାହାଯ୍ୟରେ ପ୍ରସବ କରାଇବା ।

ପରିବାର ଜଳ୍ୟାଶ ଓ ଛୁଆର ଯନ୍ତ୍ରପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା । ବିଶେଷତଃ ଗର୍ଭବତୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ପୁଣିକର ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବା ।

ଘ) ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ।

ଘ) ବିଶୁଦ୍ଧ ପାନୀୟ ଜଳ ଯୋଗାଶ ଓ ପରିମାଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

ଡ) ରୋଗ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା -

ଆଞ୍ଚଳିକ ଭିତ୍ତିରେ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ହେଉଥିବା ରୋଗ ଗୁଡ଼ିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ଉପାୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା । ଉଦାହରଣେ ମେଲେରିଆ, ଫାଇଲେରିଆ, କୁଷରୋଗ, ଯକ୍ଷା, ଗଲାପୁଲା (ଗଏଟର) ଇତ୍ୟାଦି ।

ମୌଳିକ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟସେବା

ଆମେ ସବୁ ପ୍ରକାର ରୋଗ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରିବା କି ?
ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନୁହେଁ ।

ରୋଗ ବେମାରୀରେ ପଡ଼ୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା କରିବା ନିମିତ୍ତ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିବା
ଏକାକି ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆସ ବିଚାର କରିବା :-

ଡୁମ ଅଞ୍ଚଳରେ ରୋଗଭଲା କରିବା ପାଇଁ କି କି ସୁବିଧା ରହିଛି ?

ଡୁମ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଣେ ସରକାରୀ ଡାକ୍ତର ଅଛନ୍ତି କି ?

ପାଖ ଆଖରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ଅଛି କି ?

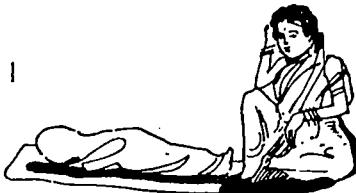
କୌଣସି ଘରୋଇ ଡାକ୍ତର ଅଛନ୍ତି କି ? ହୋମିଓପାଥ୍କ ଡାକ୍ତର, ଆୟୁର୍ବେଦ ଡାକ୍ତର ଡୁମ
ଅଞ୍ଚଳରେ ଅଛନ୍ତି କି ?

ରୋଗ ଚିକିତ୍ସା କରିବାରେ ଏମାନଙ୍କର ଭୂମିକାସବୁ କଥଣ ?

ଏସବୁ ଜାଣିବା ପୂର୍ବରୁ ଆସ ଅସୁଷ୍ଟା ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଜାଣିବା ।

ଉଦାହରଣ :-

ପିଲାଟିକୁ ଖାଡ଼ା ହେଲା । ପିଲାଟି ମରିଗଲା ।
କାରଣ କଥଣ ?

ଅନ୍ୟ କେତେ ଜଣ କହିଲେ, ବାପା ମାଆ
କରିଥୁବା ଅପରାଧ ପାଇଁ ଏହା ବିଧୁର ଦଷ୍ଟ ।

ଡାକ୍ତର କହିଲେ, ଏହା ଆଖକୁ ଦିଶୁନଥବା
ଅତି ଛୋଟ ଛୋଟ ଜାବାଣୁମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ହେଉଛି ।

ସ୍ଵାଷ୍ଟ୍ୟ କର୍ମୀ କହିଲେ , ଏହା ବିଶୁଦ୍ଧ ପାନୀୟ
ଜଳ ଅଭାବରୁ କିମ୍ବା ପାଇଖାନା ନାହିଁ ବୋଲି
ଓ କୁଆ ପାଣି ଅପରିଷାର ରହୁଥୁବାରୁ ହେଉଛି ।

ଜଣେ ସମାଜ ସେବା କହିଲେ - ମା’
ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ, ସେ କିଛି ଜାଣି ପାରୁ
ନାହାନ୍ତି ।

ଜଣେ ରାଜନୈତିକ ଲୋକ କହିଲେ -
ପରିବାରଟି ଗରୀବ । ଆବଶ୍ୟକ ମୁଢାବକ ଜମି
ନାହିଁ କି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆୟର ପଛା ନାହିଁ ।
ତେଣୁ ଖାଇବା ଅଭାବରୁ ଏପରି ହେଉଛି ।

ଏମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କିଏ ଠିକ୍ ?

ଆସ ଆଲୋଚନା କରିବା ।

ବିଭିନ୍ନ କାରଣରୁ ଜଣେ ଅସୁସ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଅସୁସ୍ତତା ସବୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର । ଏ ସବୁଙ୍କୁ ଆମେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭିନ୍ନ କରିପାରିବା ।

(କ) ସଂକ୍ରାମକ ରୋଗ

ଏହା ଜଣକ ପାଖରୁ ଆଉ ଜଣକ ପାଖକୁ ଦେଇଥାଏ । ପବନ, ପାଣି ବା ସିଧା ସଳଖ ସଂସର୍ଣ୍ଣରେ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ଏହି ରୋଗସବୁ ସଂକ୍ରମିତ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ଲୋକମାନେ ମିଳି ମିଶି ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ଓ କାମ କରିବେ, ତେବେ ଅଧିକାଂଶ ରୋଗ -ହେବ ନାହିଁ । ଏହି ରୋଗ ପ୍ରତିଶେଷକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଫଳ ହେଲେ କିଛି ରୋଗ ହୋଇପାରେ ।

(ଖ) ଅସଂକ୍ରାମକ ରୋଗ

ଅନେକ ରୋଗ ସଂକ୍ରାମକ ନୁହଁଛି । ତେବେ ଏହି ରୋଗ ସବୁ କିପରି ହୁଏ ?

(କ) ଦେହ ଭିତରେ କିଛି ବିଶିଥି ଗଲେ ଏଉଳି ରୋଗ ହୁଏ ।

ଉଦାହରଣ - ଆସୁଗଣି ବାତ, ହୃତପିଣ୍ଡରେ ଅସୁବିଧା, ମୁର୍ଛାରୋଗ, ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତଚାପ ଜନିତ ସମସ୍ୟା, ଆଖିରେ ପରଳ ପଡ଼ିବା, କର୍କଟ ରୋଗ ଇତ୍ୟାଦି ।

(ଖ) ବାହାର ଜିନିଷ ଦେହରେ ପଶି କ୍ଷତି ଘଟାଏ ।

ଉଦାହରଣ : ବିଷାକ୍ତ ଜିନିଷ, ସାପକାମୁଡ଼ା, ମଦନିଶା, ଆଲଜ୍, ଧୂମପାନ ଜନିତ କାଶ ଇତ୍ୟାଦି ।

(ଗ) ଶରୀର ପାଇଁ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଜିନିଷର ଅଭାବ -

ଖାଦ୍ୟାଭାବ, ରକ୍ତହୀନଚା, ଆୟୋତ୍ତିନ୍ଦ୍ର ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ଗଲାପୁଲା (ଗଏଟର)

ଆଦିରୋଗ ହୋଇଥାଏ ।

(ଘ) ଜନ୍ମଗତ ରୋଗ :

ପିଲାଟି ମା' ପେଟରୁ ଏ ରୋଗ ନେଇ ଆସିଥାଏ ।

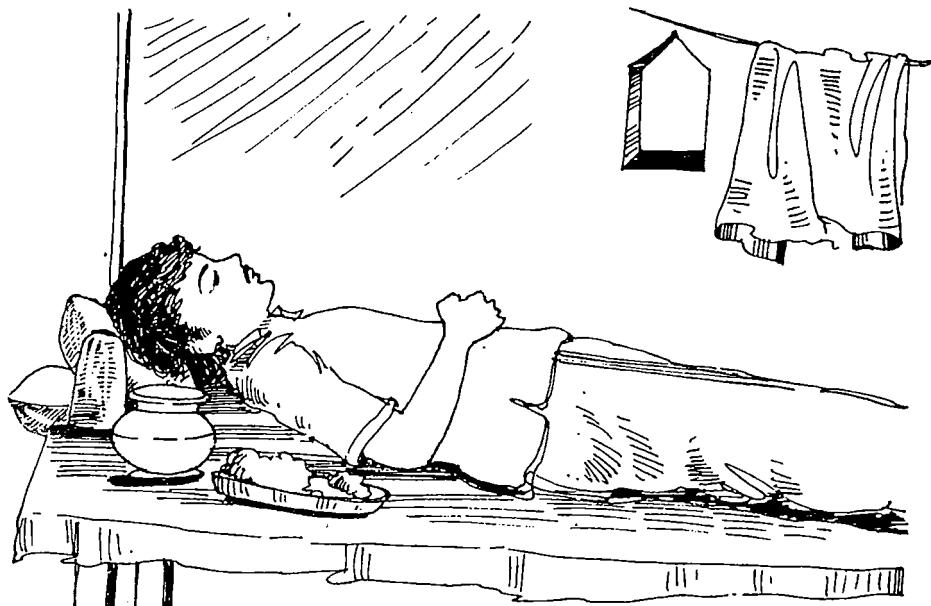
ଯଥା : ଜନ୍ମ ଚିହ୍ନ, ଖଣ୍ଡିଆ ୩୦, ଟେରା ଆଖ, କେତେକ ପ୍ରକାରର ହୃଦରୋଗ ଇତ୍ୟାଦି ।

(ଡ) ମାନସିକ ଦୂର୍ବଲତା:

ଯଥା - ସ୍ନାଯୁବିକ ଦୂର୍ବଲତା ଜନିତ ଦୂଷିତା ଓ ବ୍ୟପ୍ତତା, ନିଯନ୍ତ୍ରଣ କରି ହେଉ ନଥୁବା ଭୟ ଇତ୍ୟାଦି ।

ଅଧୁକାଂଶ ରୋଗ ଆପେ ଆପେ ଭଲ ହୋଇଯାଏ ।

ତରଳଖାଡ଼ା, ଦୁଇତିନି ଦିନିଆ ଭୂତାଣ୍ଣ ଜନିତ କୁର, ଥଣ୍ଡା ଛିଙ୍କ, କେତେକ ପ୍ରକାରର କାମଳ ରୋଗ (ଜଣ୍ଣିସ), ମିଳିମିଳା ଆଦି ଅନେକ ରୋଗ ଆପେ ଆପେ ଭଲ ହୋଇଯାଏ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ଜନିଷ ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ, ତାହାହେଲା ଠିକ୍ ପରିମାଣରେ ବିଶ୍ରାମ କରିବା, ଆବଶ୍ୟକ ମୂତ୍ରାବକ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଓ ଯଥେଷ୍ଟ ପାଣି ପିଇବା ।

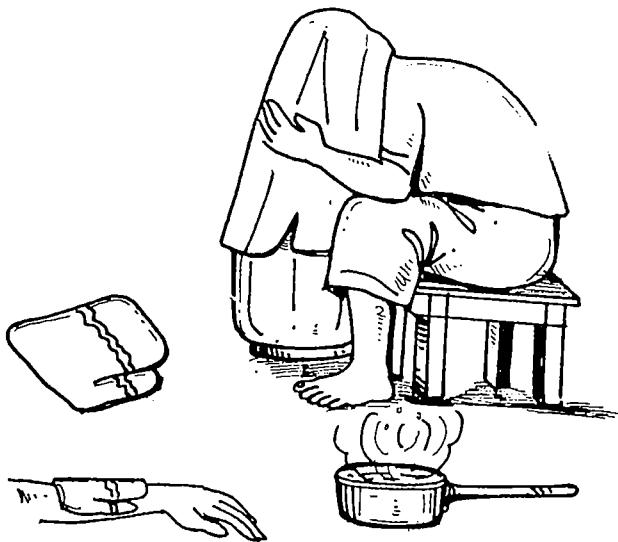

ଦେହର ଏକ ଦୃଢ଼ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ଅଛି । ଏହା ଆପେ ଆପେ ରୋଗମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସଂଗ୍ରାମ କରେ ଓ ଦେହର ଯଦ୍ର ନିଏ । ଏହାକୁ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧ ପ୍ରକ୍ରିୟା କୁହାଯାଏ । ଏହି ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଆମେ କେବଳ ସହଯୋଗ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମେ କିପରି ସହଯୋଗ କରିବା ? ଭଲ କରି ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା, ପାଣିପିଇବା ଦ୍ୱାରା ଓ ବିଶ୍ରାମ ନେବା ଦ୍ୱାରା, ଆମେ ସହଯୋଗ କରିପାରିବା ।

ଅନେକ ରୋଗ ପାଇଁ ଆଦୋ ଔଷଧ ଦରକାର ନାହିଁ ।

ଅନେକ ଭାବତି, ପ୍ରତି ରୋଗ ପାଇଁ ବଚିକା ବା ଜଂଜେକସନ୍ ଦରକାର ।
ମାତ୍ର, ଏ ଧାରଣା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ । ନାନା ପ୍ରକାରର ସହଜ ଚିକିତ୍ସା ରହିଛି ।

ଉଦାହରଣ: କୁର ହେଲେ ଥଣ୍ଡା ପଟିରେ ଦେହକୁ ପୋଛିବା, ଥଣ୍ଡାକାଶ
ଆଦିରେ ମିଶ୍ରାସରେ ବାଖ ନେବା, ପୂଜ ଘାଆକୁ ସାହୁନରେ ସଫା କରିବା,
ଖାଡ଼ା ସଫା ନହେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଶାଗ, ସବୁଜ ପନିପରିବା ଖାଇବା
ଓ ପାଣି ପିଇବା ଇତ୍ୟାଦି

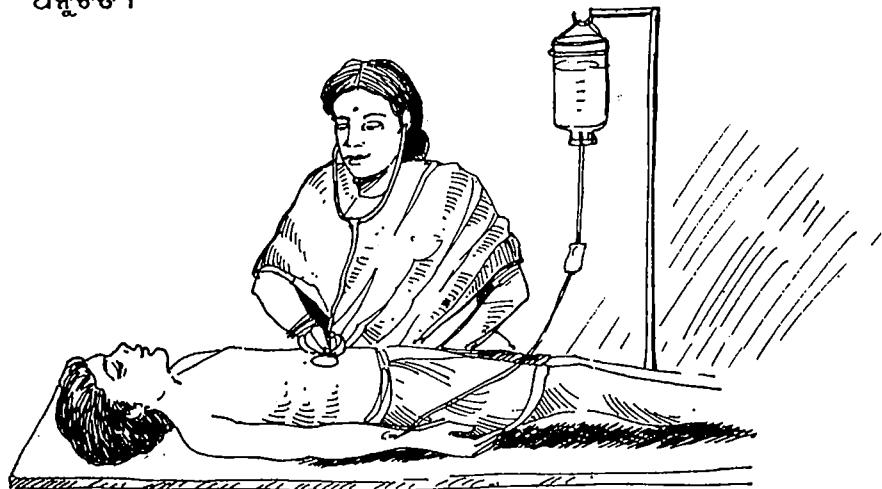

କେତେମୁଢ଼ିଏ ଘରୋଇ ଚିକିତ୍ସା ପଢ଼ିଅଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ସାଧାରଣ ବେମାରୀ ଯଥା : ଖାଡ଼ା
ଛାଡ଼ିକରି ନୟିବା, ରକା ପଶିବା, ବଥାହେବା ଆଦି ଭଲ ହୋଇଥାଏ ।

ଆଉ କେତେକ ରୋଗପାଇଁ ଡାକ୍ତରୀ ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡା ।

ସଂଗେ ସଂଗେ କୌଣସି ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ କରିବା ଜରୁରୀ ନା ନୁହେଁ - ଏ କଥା ଜଣେ ତାଳିମ ପାଇଥିବା ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ କର୍ମୀ କହିପାରିବେ ।

ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଗଲେ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ସଂଗେ ସଂଗେ ପରାମର୍ଶ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଉଦାହରଣ-କୌଣସି ଜାଗାରୁ ରତ୍ନସ୍ତାବ ହେବା, ନିଶ୍ଚାସ ନେବାରେ କଷ ହେବା, ତେବେ ବୁଢ଼ିଯିବା, ଜର ବେଶି ବଡ଼ିଯିବା, ମୁଛ୍ଛୀରୋଗ ଇତ୍ୟାଦି । ଏସବୁଥୁରେ ବିଳମ୍ବ କରିବା ଅନୁଚ୍ଛିତ ।

ରୋଗ ହେଲେ ପ୍ରଥମେ ଆମେ ଘରେ ପ୍ରାଥମିକ ଚିକିତ୍ସା କରିବା । ରୋଗ ଭଲ ନହୋଇ ବେଶିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲେ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ୫ ରୁ ୧୦ କିଲୋମିଟର ଭିତରେ ସାଧାରଣତଃ ସରକାରୀ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରିତ ଥାଏ । ନଚେତ ଘରୋଇ ଚିକିତ୍ସା କରୁଥିବା ଜଣେ ଡାକ୍ତର ମିଳି ପାରିବେ । ଡାକ୍ତର ପରାମର୍ଶ କରାଇବା ପାଇଁ ବେଶି ବାଟ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଯଦି, ପାଖରେ ଡାକ୍ତରଖାନା ନାହିଁ ବା ଡାକ୍ତର ନାହାଁଛି କିମ୍ବା ବଡ଼ ଡାକ୍ତରଖାନା ଯିବା ଦରକାର, ତେବେ ବଡ଼ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ବେଳେ ବେଳେ ପାଖ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଉପରେ ଲୋକଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ନଥାଏ । ତେଣୁ ସେମାନେ ବଡ଼ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି ।

ଅଶୋକ ବାବୁ ଜଣେ ଡାକ୍ତର ।

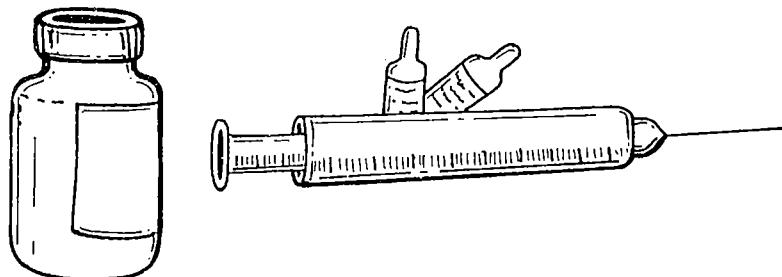
ଅଶୋକ ବାବୁ ଡାକ୍ତରୀ ପାଠ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ସେ ଗୋଗ ଚିହ୍ନିପାରିବେ । ସେ ଅସୁଖ ହେବା ବିଷୟ ତୁମଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ପାରିବେ । ଭଲ ହେବା ପାଇଁ କଥା କରିବାକୁ ହେବ ସେ କଥା ଜଣାଇ ପାରିବେ । ନିରୋଗ ହେବା ପାଇଁ ଔଷଧ ଦେବା, ଅନେକ ଉପାୟ ଉତ୍ତରୁ ଗୋଟିଏ । ଶାଦ୍ୟ, ବିଶ୍ଵାମା, ବ୍ୟାଯାମ, ପାଣିର ବ୍ୟବହାର ଜଣ୍ଯାଦି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୁଭପୂର୍ଣ୍ଣ । ଅନେକ ଗୋଗଙ୍କୁ ଭଲ କରି ହେବନି । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଡାକ୍ତର କଥା କରିପାରିବେ ? କେବଳ ରୋଗ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ମାନସିକ କଷ୍ଟ କମାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ।

ତୁମେ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ କଥା କରିବ ?

- କ) ତୁମ ଅସୁଖତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଭଲଭାବରେ ବୁଝିବାପାଇଁ ଲାଗିପଡ଼ିବ ।
- ଖ) ତୁମ ପାଇଁ ଲେଖା ହୋଇଥିବା ଔଷଧର ନାମ, କେତେ ପାନ ଓ କେତେ ମାତ୍ରର ଔଷଧ ଖାଆଯିବ ସେକଥା ଭଲଭାବରେ ବୁଝିବ ।
- ଘ) ଇଞ୍ଜେକସନ୍ ନେବାପାଇଁ ଜିଦ୍ବ ଧରିବ ନାହିଁ । ଅଧୁକାଂଶ ଇଞ୍ଜେକସନ୍ ଖାରାପ ଓ କ୍ଷତିକାରକ । ଯଦି ଡାକ୍ତର ଇଞ୍ଜେକସନ୍ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିବ ଇଞ୍ଜେକସନ୍ ଛୁଅଣ୍ଟି ବିଶୋଧିତ ପ୍ୟାକେଟିତରେ ଅଛିକି ନାହିଁ । ଅନ୍ୟରୋଗୀଠାରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିବା ଛୁଅଣ୍ଟି ବି ଅନେକ ସମୟରେ ବ୍ୟବହାର କରା ଯାଇଥାଏ । ଏଭଳି ଛୁଅଣ୍ଟିକୁ ଭଲଭାବରେ

ପରିଷାର କରାଯାଇ ଗରମ ପାଣିରେ ୧୫ ମିନିଟ୍‌ରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଫୁଟା ହୋଇଥିବା ଦରକାର। ସବୁ ପ୍ରକାର ରୋଗ ପାଇଁ ମାତ୍ର ୨୫୦ଟି ଔଷଧ ଅଛି । ଏ ସବୁଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଔଷଧ କୁହାଯାଏ । ସାଧାରଣ ରୋଗ ବେମାରୀ ପାଇଁ ବହୁତ କମ୍ ଔଷଧ ଅଛି । କହିବାକୁ ଗଲେ ମାତ୍ର ୩୦ଟି ହେବ । ଏହି ୩୦ଟି ଔଷଧ ଗାଁରେ ନିଷ୍ଠିତ ଭାବରେ ମିଳିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥିପାଇଁ ନଜର ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ଓଷଧ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ କଥାଗୁଡ଼ିକୁ

ମନେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

- ଅତି ଦରକାର ନହେଲେ ଓ ଔଷଧ ବ୍ୟବହାର କରନାହିଁ । ମନେରଖ : ଭୁଲ ଭାବରେ ବା ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ବ୍ୟବହାର କଲେ ସବୁପ୍ରକାର ଔଷଧ ମୃତ୍ୟ ମୁଖରେ ପକାଇ ପାରେ ।
- ଓଷଧକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରି ଶିଖ । ଔଷଧ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଥିବା ସତର୍କ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣ । ଏଥିପାଇଁ ଡାକ୍ତର ଓ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟକର୍ମୀଙ୍କୁ ପଚାର । ଔଷଧ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ଥିବା ଛପା କାଗଜ ଖଣ୍ଡିକୁ ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳିକୁ ପଢ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ ।
- ଓଷଧର ମାତ୍ରା ଓ ପାନ କେତେ, କେତେଦିନ ଖିଆଯିବ, ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଷ୍ଠିତ ହୁଅ ।
- ଓଷଧ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ନିର୍ବାରିତ ଶେଷ ତାରିଖ କେତେ ଦେଖ । ଏ ତାରିଖ ଜଢି ଯାଇଥୁଲେ ଓଷଧ ବ୍ୟବହାର କରନାହିଁ ।
- ରୋଗ ସମ୍ପର୍କରେ ସଂଦେହ ଲାଗିଲେ, ନୂତନ ସମସ୍ୟା ବା ଲକ୍ଷଣ ଦେଖା ଗଲେ କିମ୍ବା ଓଷଧର କୌଣସି ଭୁଲ ପ୍ରଭାବ ଦେଖା ଦେଲେ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟକର୍ମୀ ବା ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପରାମର୍ଶ କର ।

ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ଆମର ମୌଳିକ ଅଧିକାର

ଛୋଟ ବଡ଼, ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ, ଗରିବ ଧନୀ ସମସ୍ତେ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ସୁବିଧାପାଇଁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ।
ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ, ରାଷ୍ଟ୍ର ଦାୟିତ୍ୱ ଅଟେ ।

ପ୍ରତି ସରକାରଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଉଚିତରୁ ଗୋଟିଏ ହେଲା : -
ସବୁଲୋକ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଭଲ କରି ଗଣ୍ଠେ ଖାଇବେ, ବିଶୁଦ୍ଧ ପିଇବା ପାଣି ପାଇବେ,
ପରିଷାର ପରିବେଶରେ ରହିବେ । ଏସବୁ ସହରୋଜଗାର ପାଇଁ କାମ ପାଇବେ ।

ସୁମୁଖରେ ଚଳିବା ପାଇଁ ଅବସର ପାଇବେ ।

ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ସରକାରୀ ମୌଳିକ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ସେବାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଉପଭୋଗ
କରିପାରିବେ ।

ସାମୁହିକ କାର୍ଯ୍ୟଦାରା ହିଁ ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ଯୋଗାଇ ଦେଇପାରିବା ।
ସାମୁହିକ ଭାବରେ ସମସ୍ତେ କାମ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ନହେଲେ
ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ, ପାଣି ଓ ସୁମୁଖ ପରିବେଶ ଯୋଗାଇ ହେବ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ସହଯୋଗ
ନକଲେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ଯୋଗାଇବା ଜଣଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ ।

ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ଆମର ମୌଳିକ ଅଧିକାର

ଛୋଟ ବଡ଼, ସୀମା ପୁରୁଷ, ଗରିବ ଧନୀ ସମସ୍ତେ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ସୁବିଧାପାଇଁ ହଳଦାର ଅଟନ୍ତି ।
ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ, ରାଷ୍ଟ୍ରର ଦାୟିତ୍ୱ ଅଟେ ।

ପ୍ରତି ସରକାରଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଚତା ଗୋଟିଏ ହେଲା : -
ସବୁଲୋକ ନିଶ୍ଚିତତାବେ ଭଲ କରି ଗଣେ ଖାଇବେ, ବିଶୁଦ୍ଧ ପିଇବା ପାଣି ପାଇବେ,
ପରିଷାର ପରିବେଶରେ ରହିବେ । ଏସବୁ ସହରୋଜଗାର ପାଇଁ କାମ ପାଇବେ ।

ସୁଖରେ ଚଳିବା ପାଇଁ ଅବସର ପାଇବେ ।

ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ସରକାରୀ ମୌଳିକ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ସେବାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଉପଭୋଗ
କରିପାରିବେ ।

ସାମୁହିକ କାର୍ଯ୍ୟଦାରା ହିଁ ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟସେବା ଯୋଗାଇ ଦେଇପାରିବା ।
ସାମୁହିକ ଭାବରେ ସମସ୍ତେ କାମ କରିବାକୁ ଆଗେ ଆସିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ନହେଲେ
ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ, ପାଣି ଓ ସୁଖ ପରିବେଶ ଯୋଗାଇ ହେବ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ସହଯୋଗ
ନକଲେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟସେବା ଯୋଗାଇବା ଜଣଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ ।

ପୁଣ୍ଡିକର ଖାଦ୍ୟ

ଭାରତ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ସମିତି, ଓଡ଼ିଶା
ତୁବନେଶ୍ୱର

ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ

ଭାରତ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ସମିତି, ଓଡ଼ିଶା
ଭୂବନେଶ୍ୱର

ବହିର ନାମ	ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ
ପ୍ରକାଶନ କାଳ ପ୍ରଥମ	୧୯୯୫
ପ୍ରକାଶକ ଓ ସ୍ଵତ୍ତାଧିକାରୀ	ଭାରତ ଆନ ବିଜ୍ଞାନ ସମିତି ୬ / ୧୨. (ଏର.ଆଇ.କ୍ଲ.ବରମୁଣ୍ଡା ହାଉସିଂ ଗୋର୍ଟ କଲୋଳା) ଭୁବନେଶ୍ୱର - ୭୫୧୦୦୩, ଫୋନ୍ - ୪୭୦୮୯୯
ଲଙ୍ଘାଜୀ ଲେଖାରୁ	
ଭାବାନୁବାଦ	ଭାରତ ମଦନ ମୋହନ ପ୍ରଧାନ
ପ୍ରଚଳନ ଓ ଅଙ୍ଗସତ୍ତା	ଅଶୋକ ସ୍ଵାର୍ଜ୍
ମୁଦ୍ରଣ	ଏକାମ୍ର ପ୍ରେସ୍, ଭୁବନେଶ୍ୱର - ୭
ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୫.୦୦ ମାତ୍ର

Name of the Book	Pustikar Khadya
Year of Publication First	1995
Published and copy right:	Bharat Gyan Bigyan Samiti A/12 (H.I.G.) Baramunda Housing Board Colony Bhubaneswar - 751 003, Ph : 470891
Transcreation	Dr. Madan Mohan Pradhan
Cover & Illustration	Ashok Swain
Printer	Ekamra Press, Bhubaneswar - 7
Price	Rs. 5.00 Only .

ଶିଶୁପାଇଁ ପୁଣିକର ଖାଦ୍ୟ

ଶିଶୁଟି ବଞ୍ଚିବା ଏକାନ୍ତ ଅପରିହାର୍ୟ

ମୁଖ୍ୟବନ୍ଧ

ପିଲାଜନ୍ମ କରିବାର ପଦ୍ଧତିଆ ଆମେ ଅନୁଭବ କରିଛେ । ପିଲାଟି ରୋଗରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ଯେପଥିପାଇଁ କେତେ ମନକଷ ଓ ଦୂଷିତା ଲାଗିରହେ ସେ କଥା ଆମେ ଜାଣିଛେ ।

ପିଲାଟି ମରିଯିବାର କୋହ ଓ ବେଦନା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସହ୍ୟ ହୋଇପଡ଼େ ।

ପ୍ରତିଦିନ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଶିଶୁ ରୋଗରେ ପଢୁଛନ୍ତି ଓ ହଜାର ହଜାର ଶିଶୁ ମରିଯାଇଛନ୍ତି ।

ସବୁ ପିଲା ଯଦି ବଞ୍ଚି ଯାଆନ୍ତେ, ତେବେ ଅଧିକ ପିଲା ଜନ୍ମ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ।

ଅନେକ ଶିଶୁ ମୃତ୍ୟୁକୁ ବନ୍ଦ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

(କ) ପିଲାଟି ବଢ଼ିବାପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ପୁଣିକର ଖାଦ୍ୟ, ବିଶେଷ କରି ମା' ଷୀର ଦେବା ।

(ଖ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଲାକୁ ପ୍ରତିଷେଧକ ଟିକା ଦେବାପାଇଁ ନିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ।

(ଗ) ତରଳଖାଡ଼ା ନ ହେବାପାଇଁ ଓ ତରଳଖାଡ଼ାର ଚିକିତ୍ସାପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ।

(ଘ) ଶ୍ଵାସନଳୀରେ ରୋଗ ସଂକ୍ରମଣ ନହେବା ପାଇଁ ଓ ଶ୍ଵାସନଳୀରେ ହୋଇଥିବା ରୋଗର ଚିକିତ୍ସାପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ।

ଶିଶୁମାନଙ୍କପାଇଁ ପୁଣିକର ଖାଦ୍ୟ ଓ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଶାରିରୀକ ଅଭିବୃକ୍ଷିକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ପୁଣିକରଟି ଲେଖାଯାଇଛି ।

ଶିଶୁପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ

ଶିଶୁପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼କଥା ହେଲା ଆବଶ୍ୟକ ମୁତାବକ ପୁଣ୍ଡିକର ଖାଦ୍ୟ । ଚରଳଙ୍ଗାଡ଼ା, ସନ୍ଧା, ମିଳିମିଳା ଆଦି ରୋଗଗୁଡ଼ିକ ପୁଣ୍ଡିହୀନ ପିଲାଙ୍କ ଷେତ୍ରରେ ବେଶି ଦେଖାଯାଏ ।

ଉପ୍‌ସୂଛ ଖାଦ୍ୟ ପାରିଥିବା ପିଲାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ପୁଣ୍ଡିହୀନ ପିଲାମାନେ ଏହି ରୋଗରେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ମରିଥାନ୍ତି ।

ଆବଶ୍ୟକ ମୁତାବକ ପୁଣ୍ଡିକର ଖାଦ୍ୟବିନା -

- ପିଲାମାନେ ଭଲଭାବରେ ବଢ଼ିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।
- ଭଲଭାବରେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।
- ଖେଳିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲଜ୍ଜାକର କଥା !

ଖାଇବା ଅଭାବରେ ବା ରୋକ ଉପାସରେ ଶିଶୁଟିଏ ମରିଯାଇ ବୋଲି କଥଣ ଆମେ ଜଞ୍ଚା କରିବା ? କଦମ୍ବ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ, ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଶିଶୁ ଖାଇବା ଅଭାବରେ ପୁଣ୍ଡିହୀନ ରୋଗରେ ପଢୁଇଛନ୍ତି ଏବଂ ମରୁଛନ୍ତି । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ କଥଣ ? ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଉଛି ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ।

ବାପମାଆମାନେ ପିଲାମାନଙ୍କର ପେଟପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ମୁତାବକ ଖାଦ୍ୟ ଦେଇ
ପାରୁନାହାନ୍ତି ।

ଏଥିପାଇଁ ଆଉ ଏକ ଜାରଣ ଅଛି । ତାହାହେଲା, ଆବଶ୍ୟକ ଜ୍ଞାନର ଅଭାବ । ସ୍ଵର୍ଗ
ରୋଗଗାରରେ ଉପୟୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ମିଳିପାରିବ । ଏକଥା ଅଧିକଂଶ ବାପମାଆ ଜାଣି
ନାହାନ୍ତି ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ କି ? - ବର୍ଷକର ଛୁଆର ଓଜନ ମାଆ ଓଜନର ୧୦ ଭାଗରୁ ଭାଗେ ।

'ମାତ୍ର ମାଆପାଇଁ ଯେତିକି ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ଛୁଆ ପାଇଁ ସେହି
ଶକ୍ତିର ପ୍ରାୟ ଅଧା ଦରକାର ହୋଇଥାଏ ।

ଶିଶୁର ପୁଣିକର ଖାଦ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ସତ୍ୟ ।

ପ୍ରଥମ ସତ୍ୟ :-

ପ୍ରଥମ ୪ ମାସରୁ ୨ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିଲାକୁ କେବଳ ମା'ଷାର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

- ଜନ୍ମର ୪ ରୁ ୨ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଶୁପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟ ହେଉଛି ମା'ଷାର । ଅନ୍ୟ ଯେ କୌଣସି ଖାଦ୍ୟ ଓ ତବା କ୍ଷାର ଅପେକ୍ଷା ମା'ଷାର ଯଥେଷ୍ଟ ଭଲ ।
- ଖରାଦିନେ ଓ ଶୁଶ୍ରିତା ପାଗରେ ଶିଶୁପାଇଁ ଦରକାର ହେଉଥିବା ଅଧିକ ଜଳଅଂଶ ମା'ଷାରରେ ମହଞ୍ଜୁଦ ଥାଏ ।
- ମା'ଷାର, ତରଳଖାତା, କାଗ, ଥଣ୍ଡା ଏବଂ ସାଧାରଣ ରୋଗ ବେମାରାରେ ପ୍ରତିରୋଧକାରୀ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇଥାଏ । ମା'ଷାର ଶିଶୁକୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଭାବରେ ରୋଗଦାତରୁ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।
- ଜନ୍ମର ଘଣ୍ଟାକ ଉଚ୍ଚରେ ଶିଶୁକୁ ମା'ଷାର ଖୁଆଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।

⇒ ମନେରଙ୍ଗ

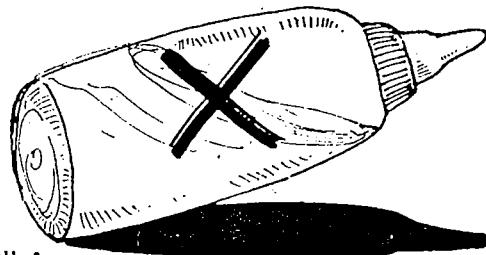

ମା ଶ୍ଵନ୍ଦର ପ୍ରଥମକ୍ଷାର ମୋଟା ଓ ଦେଖିବାକୁ ଉପରେ ହଳଦିଆ । ଏହାକୁ କଲୋଣ୍ଡମ କହନ୍ତି । ପୋଚାକ୍ଷାର ଭାବି ଏହାକୁ ପକାଇ ଦିଅନାହିଁ । ଏହି କ୍ଷାରରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଭାବରେ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାର ଶୁଣ ପୂରି ରହିଥାଏ । ଶିଶୁକୁ ଏ କ୍ଷାର ଖୁଆଇବା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ ।

ପ୍ରାୟ ପରୁ ମା'ମାନଙ୍କର ଷ୍ଟନରେ ସଥେଷ ପରିମାଣର କ୍ଷୀର ଧାଇ ।

ଶିଶୁଟି ମା'ଷ୍ଟନରୁ ଯେତେ ଜଞ୍ଚା ଯେତେ କ୍ଷୀର ଖାଇପାରିବ । ଯେତେ କ୍ଷୀର ଖାଇବ ମା'ଷ୍ଟନରୁ ଯେତେ ଅଧିକ କ୍ଷୀର ବାହାରିବ । ମା'କ୍ଷୀର ହେଉନାହିଁ ଭାବି ଶିଶୁକୁ ବାହାର ଖାଦ୍ୟ ଦେଲେ ଶିଶୁ ମା'ଷ୍ଟନକୁ ଆବଶ୍ୟକ ମୁତ୍ତାବଳ ରୁହୁମାଧ ନାହିଁ । ଫଳରେ ମା'ଷ୍ଟନରୁ କ୍ଷୀର ବାହାରିବା କମିଯାଏ ।

ଏପରିକି ଯଦି ଶିଶୁଟି ଅସୁଷ୍ଟ ଧାଇ କିମ୍ବା ମା' ପୁଣି ଗର୍ଭବତୀ ହୁଏ, ତେବେ
ଏକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଶୁ ମା'କ୍ଷୀର ଖାଇପାରିବ ।

ଦୃତୀୟ ସତ୍ୟ :-

ବୋଲେରେ ଖୁଆଇବା, ଶିଶୁ ସ୍ଥାଷ୍ୟପାଇଁ ବିପଦ । ବୋଲେରେ ଖୁଆଇବାରେ
ଅଯଥା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ପିଲାଟି ରୁହୁମି ପାରୁ ନଥିଲେ ମା'ଷ୍ଟନରୁ କ୍ଷୀର
ବାହାର କରି ଗୋଟିଏ ପରିଷ୍କାର କପ୍ରେରଣ । ପରିଷ୍କାର ଚାମରରେ ଶିଶୁକୁ ଏହି
କ୍ଷୀରକୁ ଖାଇବାକୁ ଦିଅ ।

ତୃତୀୟ ସତ୍ୟ :-

ଶିଶୁକୁ ନିଜ ଷ୍ଟନର କ୍ଷୀର ଖୁଆଇଲାବେଳେ ମା'କୁ -

ପରିବାରରୁ, ବନ୍ଦୁ ଗହଣରୁ, ସ୍ଥାଷ୍ୟ କର୍ମାଙ୍କ ପାଖରୁ, ମହିଳା ସଂଗଠନମାନଙ୍କ
ପାଖରୁ ସହାନୁଭୂତି ଓ ସହଯୋଗ ମିଳିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରଥମ କରି ମା'ଟିଏ ଶିଶୁକୁ

କ୍ଷୀର ଖୁଆଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲାବେଳେ , ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁଗା ଥିଲା ।

ଚତୁର୍ଥ ସତ୍ୟ :-

ବେଳେବେଳେ ମା'ମାନେ କ୍ଷୀର ଖୁଆଇଲାବେଳେ ପ୍ରତିନିଧି ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । ବେଳେବେଳେ କ୍ଷୀର ଜମାଟ ବାରି ପ୍ରତି ପ୍ରତି ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏସବୁ ଅତି ପାଧାରଣ ସମୟସ୍ୱା । ଏଥିପାଇଁ ଘୃଷ୍ଣ୍ୟଜର୍ମା ବା ତାଙ୍କୁ ରଙ୍ଗୁ ପରାମର୍ଶ କରନ୍ତୁ । ମାତ୍ର କୌଣସି ଆଜି ଦେଖାଇ ଶିଶୁଙ୍କୁ ମା'କ୍ଷୀର ଖୁଆଇବା ବନ୍ଦ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

୪ ମାସରୁ ଗମାଯ ପରେ ଶିଶୁପାଇଁ ମା'କ୍ଷୀର ସହିତ ଅନ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ଦରକାର ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ ମା'କ୍ଷୀର ବନ୍ଦ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଭବିତା ନୁହେଁ । ଶିଶୁଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ମା'କ୍ଷୀର ଖୁଆଅ ।

ତେବେ ମା'କ୍ଷୀର ସହ ଆଉ କ'ଣ କ'ଣ ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯିବ

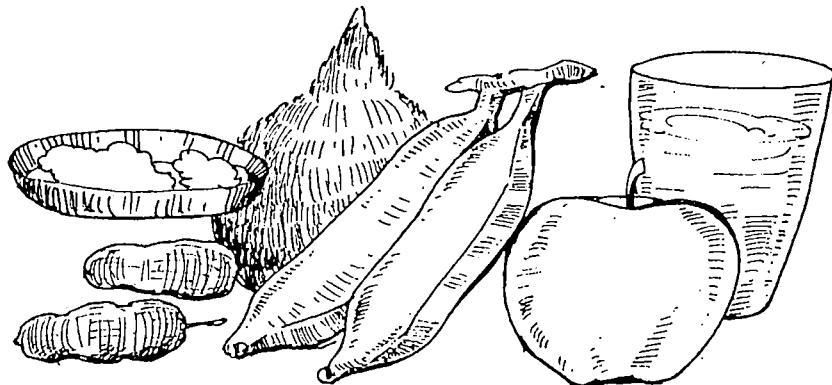
- ସିର୍ଖ ପନିପରିବା ଚକଟା
- ଚକଟା ଭାତ ବା ଭାତର ଜାର କିମ୍ବା ମାଣ୍ଡିଆ ଜାର
- ନରମ ଇଟିଲି, ଖେତୁଡ଼ି କିମ୍ବା ସିର୍ଖ ତାଲି ଓ ଭାତ
- ସିର୍ଖ ଅଞ୍ଚାର ହଳଦିଆ ଅଂଗ ।

ପଞ୍ଚମ ସତ୍ୟ :- ଅଧିକ ଥର ଖୁଆଇବା

ତିନିବର୍ଷରୁ ଜମବୟସ ଶିଶୁକୁ ଦିନକୁ ୫ ରୁ ୨ ଥର ଖୁଆଇବା ଦରକାର ।

ଶିଶୁର ପେଟ ଛୋଟ । ତାର ଶରୀର ତୁଳନାରେ ପେଟଟି ଚାରିଭାଗରୁ ଭାଗେ କିମ୍ବା ପେଥିରୁ ବି କମ । କିନ୍ତୁ, ଶିଶୁ ପାଇଁ ଜଣେ ବୟସ ଲୋକର ପ୍ରାୟ ଅଧା ଖାଦ୍ୟ ଦରକାର ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ ଜଣେ ଦିନକୁ ପାଞ୍ଚଥର ରୋଷେଇ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ରକ୍ଷା ଜିନିଷ ଖୁଆଇବା ମଝିରେ ଶିଶୁକୁ ପାଚିଲା କଦଳା, ନଡ଼ିଆ, ବାଦାମ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଫଳ, ବିଷ୍ଣୁଗ କିମ୍ବା ଦୂଧ ଆଦି ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯାଇ ପାରିବ । ରକ୍ଷିପାରି ଶିଶୁର ଖାଦ୍ୟକୁ ବହୁତ ପମ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୋଲା ରଖନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହାଦ୍ଵାରା ଖାଦ୍ୟରେ ଜୀବାଣୁ ବଂଶ ବଢ଼ି କରିବେ । ଶିଶୁକୁ ସଜ୍ଜ ତତ୍କାଳ ଖାଦ୍ୟ ଦେବା ସବୁଠାରୁ ଭଲ ।

ଷଷ୍ଠ ସତ୍ୟ :- ଚର୍ବି ଓ ତେଲ

ଶିଶୁଖାଦ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ବିଜ୍ଞାନୀୟ ଖାଦ୍ୟ କିମ୍ବା ତେଲ ମିଶାଇବା ଦରକାର । ଜାରଣ ଶିଶୁର ପେଟଟି ସିନା ସାନ, ହେଲେ ତା'ପାଇଁ ଅଧିକ ଖାଦ୍ୟ ଶଙ୍ଖ ଆବଶ୍ୟକ ।

ତେବେ କି ପ୍ରକାର ଚର୍ବି ଓ ତେଲ ମିଶାଇବାକୁ ହେବ ?

ଲହୁଣୀ, ଘିଆ, ରେଜିଟେବୁଲ ତେଲ, ବାଦାମ ତେଲ ବା ଛେତା ବାଦାମ ଉଚ୍ଚ୍ୟାଦି ।

ଅଧିକ ସବୁଜ, ଅଧିକ ହଳଦିଆ ଫଳମୂଳ ଓ ପନିପରିବା ଶିଶୁପାଇଁ ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଦରକାର । କାରଣ ଏଥିରେ ଭିଟାମିନ 'କ' ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଥାଏ । ଭିଟାମିନ 'କ' ପାଞ୍ଚକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭିଟାମିନ୍ ଓ ଲୋହରଳି ଅନେକ ଧାତୁ ଅଂଶ ଆବଶ୍ୟକ । ସବୁ ପନିପରିବା ଓ ଫଳମୂଳରେ ଏହା ମିଳିପାରିବ ।

ଉଦାହରଣ - ଗାଡ଼ ସବୁଜ ଶାଗ

ଯଥା :- ପାଳଙ୍ଗ, କୋଶଳା, ଲେଉଟିଆ, ସ୍ରଜନା ଇତ୍ୟାଦି

ହଳଦିଆ ଓ ଲାଲ ରଙ୍ଗର ଫଳ ଓ ପନିପରିବା - ଯଥା ବିଟ, ଗାଜର, ପାତିଲା ଅମୃତରଣ୍ଡା, ପାତିଲା ଆମ୍ବ, ସପେଟା, ପିଙ୍ଗୁଳ ଇତ୍ୟାଦି ।

⇒ ମନେରଖ

ଯେତେ ଅଧିକ ସବୁଜ ବା ଯେତେ ଅଧିକ ହଳଦିଆ ବା ଲାଲ ଯେତେ ଭଲ ।
ସହଜରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ରଙ୍ଗ ଯେତେ ଗାଡ଼ ସେତେ ଭଲ ।

ଉଦାହରଣ :- ଚିନି ଅପେକ୍ଷା ଗୁଡ଼, ସ୍ଵାୟମ୍ ପାଇଁ ଅଧିକ ଭଲ । ଗୁଡ଼ରେ ବେଶୀ
ଲୋହ ଓ କାଲସିଯମ ଅଂଶ ଅଛି ।

ଅସୁନ୍ଦ ହୋଇଥିବା ପିଲାପାଇଁ ଅଧିକ ଖାଦ୍ୟ ଲୋଡ଼ା

ରୋଗରୁ ଉଠିବା ପରେ ଭଣ୍ଣ ପ୍ରାୟେ ଫେରିବାପାଇଁ ଶିଶୁର ଅଧିକ ପରିମାଣର ଖାଦ୍ୟ ଦରକାର । ରୋଗ ତ ହେବ । ମାତ୍ର ମନେରଖ, ରୋଗ ସମୟରେ ପିଲାର ଖାଇବା ଓ ପାଣି ପିଲବା ଯେପରି ଆଗପରି ଚାଲୁରହେ । ସବୁପ୍ରକାର ବୁଝି ଖଟାଇ ଏ ଜାମଢି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ମୁଣ୍ଡ ହେଲାପରେ ପିଲାକୁ ସଞ୍ଚାହେ ଦି ସଞ୍ଚାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ ଥର ଖାଇବାକୁ ଦିଅ ।

ଜାଣି ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ - ମା'ଶୀର ଅନେକ ରୋଗରୁ ଶିଶୁଙ୍କ ରକ୍ଷା କରେ । ପ୍ରତିଷେଧକ ଟିକା ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ରୋଗ ଶିଶୁଙ୍କ ଆକ୍ରମଣ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ପାଇଖାନା ବ୍ୟବହାର, ପରିଷ୍କାର ହାତ ଓ ନିର୍ମଳ ପରିବେଶ ଯୋଗୁଁ ଅନେକ ରୋଗ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଓজন চার্ট

জশে কেমিতি জাণিব পিলাটি যথেষ্ট খাইছি কি নাহি? পবুতাৰু ভল উপায় হেলা, নিয়মিতভাৱে মাঘকু মাঘ শিশুৰ ওজন মাপিব।

যদি ১ মাঘধৰি ওজন বহিনাহি, তেবে খহা গুৰুতৰ অঠে। শিশুৰ বাহুৰ মোচেল মপায়াৰ পাৰিব। যদি ১ মাঘ ধৰি মোচেল বহিনাহি, তেবে খহা চিন্তাৰ বিষয় অঠে।

১ বৰ্ষৰু ৪ বৰ্ষ ভিতৰে জশে প্রাধাৰণ ঘৃষ্যবান শিশুৰ বাহুৰ মন্ত্র অংশৰ মোচেল ১৬ রু ১৭ প্ৰেক্ষিমিটৰ। খহি মোচেল ১৩.৪ প্ৰেক্ষিমিটৰৰু কম হেলে পিলাকু আবশ্যিক মূচ্ছাৰ পুষ্টিৰ খাদ্য মিলুনাহি বোলি জাণিব।

৪৭লি ষেতুৰে পিলাকু আমে পুষ্টিহীন বোলি কহিবা! অন্তঃ তিনিবৰ্ষ পৰ্যন্ত পবুপিলাঙ্গৰ ওজন বা বাহুৰ মোচেল নিয়মিত ভাৰৰে মাপিবা উচিত। ১ বা ৩ মাঘকু থৰে মপাগলো চলিব।

ঘৃষ্যকৰ্মী দ্বাৰা বা পাখ ঘৃষ্যকেন্দ্ৰৰে খহা কৰায়াৰ পাৰিব। তুম গাঁৰে ৪ প্ৰকাৰ পুৰিধা অছি কি?

ପ୍ରେସ୍ ଶ୍ରୀମତୀ ଓ ସଂବେଦନ ଭାବ

ଶିଶୁର ଶାରିଗାଜ, ମାନସିକ ଓ ଭାବ ଆବେଗର ବିଜାଶ ପାଇଁ ଶିଶୁ ପହଞ୍ଚିବାରୀ ଜରିବା, ତାକୁ ପ୍ରେସ୍ ଶ୍ରୀମତୀ ଦେବା ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

କେବଳ ଖାଦ୍ୟ ଓ ବାସଗୃହ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ପିଲାପାଇଁ ଦରକାର, ପ୍ରେସ୍ ମମତା ଓ ସଂବେଦନ ଭାବ । ଶିଶୁଟି ପ୍ରେସ୍ ପରାଗ ତାହେଁ । ପ୍ରେସ୍ ବୋଲା କଥା ଶୁଣିବା, କୋଳେଇ କାଣେଇ ହେବା, ହସିବା, ନିଜ କଥାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବା, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଠାରୁ ଉପ୍ରାହ୍ର ପାଇବା ପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଲଜ୍ଜା ।

ପିଲାଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଲୋକଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ମିଶାଇବା, ଯେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହସିବା, ହସାଇବା ଓ ଭାବବିନିମୟ କରିବାକୁ ପୁଣ୍ୟ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏସବୁ ପ୍ରତି ଯତ୍ନ ନ ନେଲେ ପିଲାଙ୍କ ବଡ଼ିବାରେ ବାଧାୟୁଷି ହୋଇଥାଏ ।

ପିଲାମାନେ ଶେଳିବା ଦରକାର । ଶେଳକୁ ମୂଲ୍ୟହୁନ ବୋଲି ଭାବିବା ଅନୁଚିତ । ପିଲାମାନେ ନିଜ ହାତରେ ଧରି ଅନୁଭବ କଲେ ଭଲରେ ଶିଖିଆନ୍ତି । ଶେଳ ଯେମାନଙ୍କର ମାନସିକ, ସାମାଜିକ ଓ ଶାରୀରିକ ଦକ୍ଷତା ବହାଏ ।

ପିଲାକୁ ଖେଳିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ଦରକାର । ଖେଳ, ଜାଣିବାର ଆଗ୍ରହଭାବ; ଗାତ, ସଂଗାତ, ଚିତ୍ତକଳା, ଗପଲେଖା ଆଦି ମାଧ୍ୟମରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ରୂପନଶୀଳତାର ବିଜାଗ କରାଇବାକୁ ହେବ ।

ମୋଟାମୋଡ଼ି ଭାବରେ ଆମକୁ ସେମାନଙ୍କ କାମପାଇଁ ନିଷ୍ଠିତ ଭାବରେ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ଓ ସ୍ବାକୃତି ଦେବାକୁ ହେବ ।

ଏହି ପିଲାଟିର ଓଜନ ବଢ଼ିଲା ନାହିଁ ।

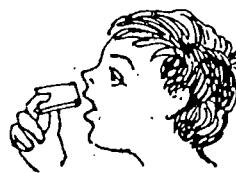
ଏହାର କାରଣ ସବୁ କଥଣ ହୋଇପାରେ ?

ଏଥୁପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରି ପାରିବା ।
★ ପିଲାଟି ବାରଯାର ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଖାଉଛି ନା ନାହିଁ ।

ପିଲାଟି ଦିନକୁ ଫୁଲ ଥର

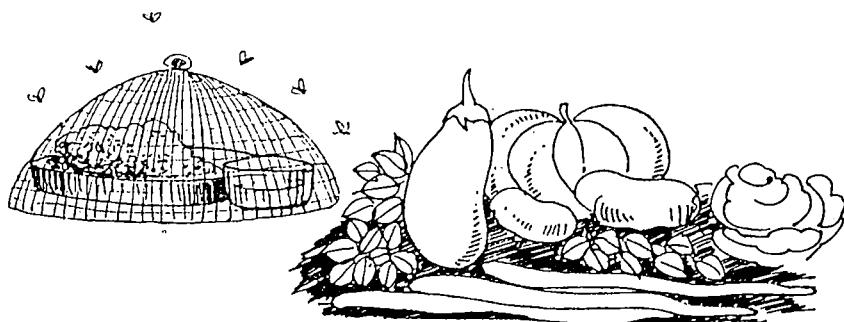
ଖାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।)

★ ପିଲା ଖାଉଥିବା ଖାଦ୍ୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଶକ୍ତି ଅଛି ନା ନାହିଁ ।

ଯେବି ନାହିଁ ତେବେ ଖାଦ୍ୟରେ ଅଞ୍ଚ ପରିମାଣର
ଚର୍ବି କିମ୍ବା ଖାଇବାତେଲ ମିଶାଅ ।)

★ ପିଲାଟି ଅଧୁକାଂଶ ସମୟରେ ଅସୁଷ୍ଟ ରହୁଛି କି ।

ଆସୁଷ୍ଟ ଥିବା ସମୟରେ ପିଲାକୁ ବୁଝାଇସୁଖାଳ ଶୁଆଇବାକୁ ହେବ । ସୁଷ୍ଟ
ହେଲାପରେ ଅନ୍ୟ ଦିନମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଥର ଶାଇବାକୁ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

★ ଶାଦ୍ୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଭିଟାମିନ ଅଛି କି ନାହିଁ, ବିଶେଷ କରି
ଭିଟାମିନ ‘କ’ ।

ସେବି ନାହିଁ, ତେବେ ଶାଦ୍ୟରେ ଅଧିକ ଶାକ ପବୁଜ ଶାଗ, ପନିପରିବା ଓ ଭିଟାମିନ
‘କ’ ଥିବା ଶାଦ୍ୟ ମିଶାଅ ।

★ ପିଲାଟିକୁ ବୋତଳରେ ଶାଇବାକୁ ଦିଆ ଯାଉଛି କି ।

(ବୋତଳ ଓ ପାଣି ପରିଷାର ଥାଇ ନ ପାରେ ।

କୀର ପାଣିଆ ହୋଇଥାଇ ପାରେ ।

ଏହିପାଇଁ ଯତ୍ତ ନେବାକୁ ହେବ ।)

★ ପିଲାଟିକୁ ଥରକୁ ଥର ତରଳ ଖାଡ଼ା ହେଉଛି କି ।

(ଶାଦ୍ୟ ଓ ପାଣି ପରିଷାର ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଖାଡ଼ାକୁ ପାଇଶାନାରେ ପକାଇବା
କିମ୍ବା ମାଟିରେ ପୋଡ଼ିଦେବା ଉଚିତ ।)

★ ପିଲାଟିକୁ କୃମି ରୋଗ ହୋଇଛି କି ।

ଯେବି ପିଲାକୁ କୃମି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସ୍ଥାଯୀକର୍ମୀ ବା ପାଖ ସ୍ଥାଯୀକେନ୍ଦ୍ରୁ
କୃମିପାଇଁ ଡିଷ୍ଟାର୍ଟ ଆଣି ଶୁଆଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।

★ ପିଲାଟି ଏକୁଟିଆ ଅନ୍ତୁଭବ କରୁଛି କି ।

(ପିଲାଟିପାଇଁ ଅଧିକ ସଂବେଦନ ଭାବ ଓ ଯତ୍ନ ଆବଶ୍ୟକ ।)

ଆଲୋଚନା କରିବା :-

ତୁମ ଗାଁରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ପୁଣିହୀନତା ହେବାର କାରଣଗୁଡ଼ିକ କଥଣ ?

ଧ୍ୟିପାଇଁ କଥଣ କରାଯାଇପାରିବ ?

ତାର୍ତ୍ତିକି

ଶିଶୁକୁ ୪ ମାସରୁ ଗାଁରେ ହୋଇଥିଲାବେଳେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଖାଦ୍ୟ ଦିଆଯାଇପାରିବ ।

ଡାଲି

ଜଦଳୀ

ଖେତୁଡ଼ି

ବିନ୍

ଗାଉର

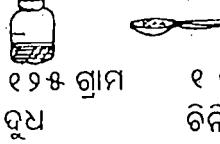
ସବୁଜ ଶାଗ, ପନିପରିବା

ଅଗା ଶୀରି

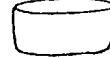

ବର୍ଣ୍ଣକର ପିଲାପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ

ସକାଳ	 ୧୨୫ ଗ୍ରାମ ୧ ଚାମଚ ଷୀର ଚିନି	 ଖଣ୍ଡ ପାଉଁରୋଟି	 କିମ୍ବା ଫାଳେ ରୋଟି
୧୦ଟା ସମୟରେ	 ୧ ପାତିଲା କଦଳୀ	 କିମ୍ବା ୧ ରୋଟି	 ଅଧାବାଟି ସୁଜି ହାଲୁଆ
ମଧ୍ୟାହ୍ନ	 ଦେଇପଟ ରୋଟି	 ଅଧାବାଟି ତାଲି	 ସବୁଜ ପନିପରିବା
ଅପରାହ୍ନ ୨ଟା ସମୟରେ	 ଅଧାବାଟି ସୁଜି ହାଲୁଆ	 କିମ୍ବା	 ଖଣ୍ଡ ପାଉଁରୋଟି
ଅପରାହ୍ନ ୪ଟା ସମୟରେ	 ୧୨୫ ଗ୍ରାମ ଦୂଧ ୧ ଚାମଚ ଚିନି	 ଖଣ୍ଡ ପାଉଁରୋଟି	 କିମ୍ବା ଫାଳେ ରୋଟି
ରାତି	ଖଣ୍ଡରୋଟି 		 ଅଧାବାଟି ତାଲି

ଗହମରୁ ପ୍ରଷ୍ଟୁତି ଖାଦ୍ୟ

ବର୍ଣ୍ଣକର ପିଲାପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ

ସକାଳ		୧୨୫ ଗ୍ରାମ ଓ ୧ ଚାମତ୍ରି ଷୀର ଚିନି				ଶେଷ କିମ୍ବା ଅଧାଗିନା କିମ୍ବା ସୁଜି ପାଇଁଗୋଟି ଭାତ ଷୀର	
୧୦ଟା ସମୟରେ		୧ ପାଇଁଲା କବଳୀ				କିମ୍ବା ୧ ବାଟି ଶେରୁଡ଼ି	କିମ୍ବା ଅଧାବାଟି ସୁଜି
ମଧ୍ୟାହ୍ନ		ଦେଇଗିନା ଶେରୁଡ଼ି				କିମ୍ବା ୧ ବାଟି + ଅଧାବାଟି ଭାତ ତାଲି ପନିପରିବା	
ଅପରାହ୍ନ ୨ଟା ସମୟରେ		କିମ୍ବା ଅଧାଗିନା ସୁଜି ହାଲୁଆ		କିମ୍ବା ଅଧାଗିନା ଶେରୁଡ଼ି		ଶେଷ ପାଇଁଗୋଟି	
ଅପରାହ୍ନ ୪ଟା ସମୟରେ		୧୨୫ ଗ୍ରାମ ଦୂଧ ୧ ଚାମତ୍ରି ଚିନି				ଶେଷ କିମ୍ବା ଅଧାଗିନା କିମ୍ବା ଅଧାଗିନା ପାଇଁଗୋଟି ଭାତ ସୁଜି ହାଲୁଆ	
ରାତି		୧ ଗିନା ଶେରୁଡ଼ି		କିମ୍ବା ଅଧାଗିନା + ଭାତ		ଅଧାଗିନା ତାଲି	

ଚାଉଳରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖାଦ୍ୟ

୨ ବର୍ଷର ପିଲାପାଇଁ ଶାଦ୍ୟ

ସକାଳ	୧୨୫ ଗ୍ରାମ ୧ ଚାମଚ ଶାର ଚିନି	ଶଷ୍ଟ ଜିମ୍ବା ପାଇଁରୋଟି	ପାଇଁରୋଟି
୧୦ଟା ସମୟରେ	୧ ପାତିଲା କବଳୀ	ଜିମ୍ବା ୧ ରୋଟି	ଅଧାବାଟି ଖେରୁଡ଼ି
ମଧ୍ୟାହ୍ନ	୧ ଗିନା ଖେରୁଡ଼ି	ଜିମ୍ବା ଶଷ୍ଟ + ରୋଟି	ଅଧାଗିନା ଡାଲି
ଅପରାହ୍ନ ୨ଟା ସମୟରେ	କିଛି ସିଞ୍ଚା ବା ଉଜ୍ଜା ଚିନାବାଦାମ	ଜିମ୍ବା	ସିଞ୍ଚା ବା ଉଜ୍ଜା ବୁଟ
ଅପରାହ୍ନ ୪ଟା ସମୟରେ	୧୨୫ ଗ୍ରାମ ୧ ଚାମଚ ଦୂଧ ଚିନି	ଦୁଇଶଷ୍ଟ ପାଇଁରୋଟି	ଜିମ୍ବା ୧ ରୋଟି
ରାତି	୧ ଗିନା ଜିମ୍ବା ୨ ଟି ରାତି ରୋଟି	ଅଧାଗିନ ଡାଲି	ଗିନାଏ ସବୁଜ ପନିପରିବା

ଚାର୍ଟ - ୪

୯ ବର୍ଷରୁ ୨ ବର୍ଷ ପିଲା ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ

ଖାଦ୍ୟର ନାମ	ଶୁଖଳା ଅବସାରେ ଓଜନ (ଗ୍ରାମ)	ପରିମାଣ ଶୁଖଳା ରକ୍ଷଣ	ମିଳୁଥର ଶତ୍ରୀ (କ୍ୟାଲୋରା)	ପ୍ରୋଟିନ (ଗ୍ରାମ)	ମିଳୁଥର ଖାଦ୍ୟବାର
ଭାତ	୭୦		୨୦୭	୪.୧	ଶ୍ରେଷ୍ଠସାର ପୁଷ୍ଟିସାର
ଥର	୮୮		୩୦୦	୧୦.୭	ଉଗମିନ ଖୀ, ଖୀ, ନିଆସିନ, ଶ୍ରେଷ୍ଠସାର, ପୁଷ୍ଟିସାର
ଡାଲି	୫୦		୧୭୭	୧୧.୧	ଉଗମିନ ଖୀ, ନିଆସିନ, ଶ୍ରେଷ୍ଠସାର, ପୁଷ୍ଟିସାର
ଦୂଧ	୨୫୦		୧୭୮	୮.୦	ଉଗମିନ କ, ଘ, ଖୀ, ଖୀ କ୍ୟାଲୁସିଯମ୍
ଚିନି କିମ୍ବା ଗୁଡ଼	୧୫		୨୦	-	ଶ୍ରେଷ୍ଠସାର
ସବୁଜ ପତ୍ର ଓ ପନ୍ଦିପରିବାର	୫୦		-	-	ଶ୍ରେଷ୍ଠସାର ଖୀ, ଖୀ, ଲୋହ କ୍ୟାଲୁସିଯମ୍
ଡେଲ	୧୧		୧୯	-	ଚର୍ବି (ମୁଖ୍ୟତଃ ଚର୍ବିଜନିଟ) ଅମ୍ବ ବା ଫ୍ୟାଟି ଏହିର
ପନ୍ଦିପରିବାର ଓ ଫଳ	ଘରେ ଏଥୁପାଇଁ ସମ୍ବଲ ଥିଲେ		-	-	
		ମୋଟ	୧୦୦୦	୩୩.୮	

ଗୋଟିଏ ଶିଳାର ଭାତ

- ୨୩ ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ।

ଗୋଟିଏ ରୋଟି

- ଅଧାରିନା ବା ଗୋଟିଏ ପାଟିଲା କଦଳା ବା ଦୁଇଖଣ୍ଡ
ପାଉଁରୁଟି ସଙ୍ଗେ ସମାନ ।

ଗୋଟିଏ ଗିନାରେ

- ୨୦୦ ମିଲିମିଟରର ଜିନିଷ ଧରେ ।

ବର୍ଷକର ଶିଶୁପାଇଁ

- ଦରକାର ହେଉଥିବା ଶତ୍ରୀ ୧୦୦୦ କ୍ୟାଲୋରା ।

ପୁଷ୍ଟିସାର ଦରକାର ହେଉଥିବା ପ୍ରୋଟିନ ୧୭ ଗ୍ରାମ ।

এক রহস্যমায়

সকাল

ଏକ ରହସ୍ୟମୟ ସକାଳ

ଭାରତ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ସମିତି, ଓଡ଼ିଶା
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ବହିର ନାମ	ରହ୍ୟ ମଯ୍ୟ ସକାଳ
ପ୍ରକାଶନ କାଳ ପ୍ରଥମ	୧୯୯୫
ପ୍ରକାଶକ ଓ ସ୍ଥାଧିକାରୀ	ଭାରତ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ସମିତି ୬ / ୧୨. (ଏଇ.ଆଇ.କ୍ଲି.ବରମୁଣ୍ଡା ହାଇସିଂ ବୋର୍ଡ୍ କଲୋନୀ) ଭୁବନେଶ୍ୱର - ୭୫୧ ୦୦୩, ଫୋନ୍ - ୪୭୦୮୯୯
ଲଙ୍ଘାଜୀ ଲେଖାର	
ଅନୁସରଣରେ ପ୍ରସ୍ତୁତି	ଭାରତ ମଦନ ମୋହନ ପ୍ରଧାନ
ପ୍ରଚ୍ଛଦ ଓ ଅଙ୍ଗସନ୍ଧା	ଅଶୋକ ସ୍ଵାର୍ଣ୍ଣ
ମୂଲ୍ୟ	ଏକାମ୍ର ପ୍ରେସ୍, ଭୁବନେଶ୍ୱର - ୭ ଟ ୫.୦୦ ମାତ୍ର

Name of the Book	RAHASYAMAYA SAKALA
Year of Publication First	1995
Published and copy right:	Bharat Gyan Bigyan Samiti A/12 (H.I.G.) Baramunda Housing Board Colony Bhubaneswar - 751 003. Ph : 470891
Transcreation	Dr. Madan Mohan Pradhan
Cover & Illustration	Ashok Swain
Printer	Ekamra Press. Bhubaneswar - 7
Price	Rs. 5.00 Only .

ପଡ଼ିବା ଆଗରୁ ପଦେ

ହୁଆଟିଏ ଜନ୍ମହେଲେ ବାପା ମାଙ୍କ ପରି ସାରା ପରିବାର ଖୁସିଥୁଏ ।

ହୁଆଟିଏ ଜନ୍ମକରିବା କେତେକଷ ସେକଥାକେବଳ ମାଜାଣେ ।

ପୂରୁଷମାନେ ପିଲାଜନ୍ମକଷ ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଵାମୀ ବି ସବୁ ପୂରୁଷଙ୍କ ଭଳି ସ୍ଵୀମାନଙ୍କ ଗର୍ଭକଷ
ବୁଝିନଥିଲେ । ସେ କିପରି ବୁଝିଲେ, ସେ ବିଷ୍ଣୁରେ ଗପଟିଏ ପଡ଼ିବା ।

କେବଳ ପଡ଼ିବା ନାହିଁ । ଗପର ମଣିରେ ମଣିରେ ଦିଆଯାଇଥିବା
ପ୍ରଶ୍ନ ଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝି ବହିରେ ଉଭର ଲେଖିବା ।

ଉଗ - ୯

ଚନ୍ଦ୍ରସାମୀ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସାଦ ଗୁଣପଞ୍ଚମିତର ସଜାପତି ।
ଡୋର ସକାଳ । ଚନ୍ଦ୍ରସାମୀ ବିଲିଆଡ଼େ ଯାଉଥାନ୍ତି । ବାଟରେ ଯାଉଁ ଯାଉଁ
ସେ ଏକ ଚକ ଚକ ପଥର ପାଇଲେ । ଏହା ସୂର୍ଯ୍ୟଭଳି ଗରମ ଲାଗୁଥିଲା ।

ପଥର ଭିତରୁ ଏକ ଧୀର କଷସୁର ଶୁଭିଲା -
“ମୁଁ ହେଉଛି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବତା । ତୁମର ଯାହା ଜାହା, ତାହା ମାଗ ।
ମୁଁ ତୁମର ମନ୍ଦିରାମନା ପୂରଣ କରିବି ।”

ଚନ୍ଦ୍ରସାମୀଙ୍କର ପୁଅ ନଥିଲା ।
ସେ କହିଲେ, ‘ମୁଁ ପୁଅଟିଏ ଚାହେଁ ।

ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଚନ୍ଦ୍ରସାମୀଙ୍କ ପେଟ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା ।
ସେ ବଡ଼ ଅସ୍ତ୍ରବ୍ୟଷ୍ଠ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ମୁଁ.....! ମୁଁ.....!
ମୋର ପୁଅ ଦରକାର ନାହିଁ ।

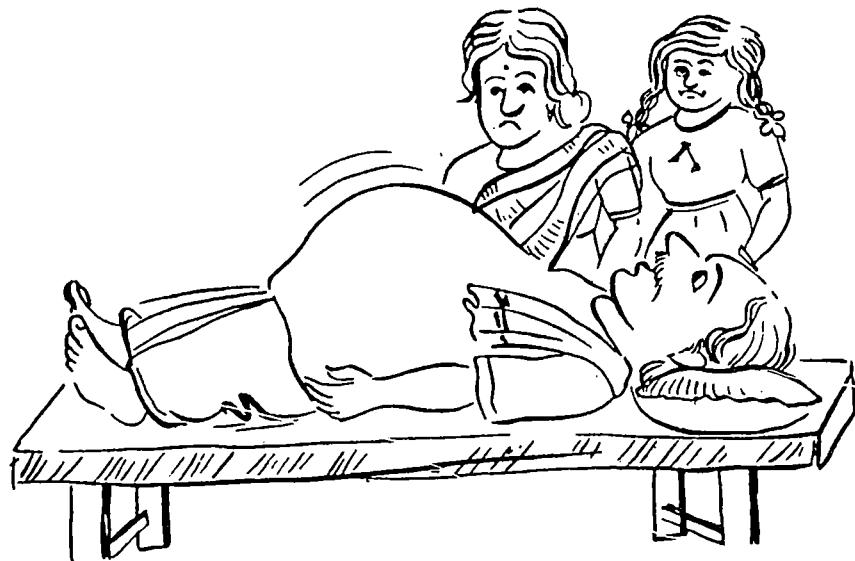
ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବତା - ତୁମର ପୁଅ ଦରକାର ନାହିଁ ?

ଚନ୍ଦ୍ରସାମୀ - ନା, ନା, ନା, ମୁଁ ପୁରୁଷ । ପୁରୁଷ ଗର୍ଜଧାରଣ କରେ ନାହିଁ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବତା - ତୋ ତୋ କରି ହସିଲେ । କହିଲେ,

ସନ୍ତାନଟିଏ ପାଇବାପାଇଁ ବିଷ୍ଣୁ ମୋହିନୀ ବେଶ ଧାରଣ କରିଥିଲେ ।
 ବର୍ଗମାନ ଦୂମ ପାଳି ପଡ଼ିଛି ।
 ତାପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବତା ଉଭେଇଗଲେ ।
 ଚାହୁଁ ଚାହୁଁ କଥାଟା ଚାରିଆଡ଼େ ପ୍ରଚାର ହୋଇଗଲା ।
 ଚନ୍ଦ୍ରସାମାନୀ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ବାସତୀକୁ କହିଲେ ।
 ଆମ ପ୍ରଥମ ଝିଅ ହେଲାବେଳେ ତୁମେ ଗର୍ଜକଷକୁ
 କେତେ ବଢ଼େଇ କରି କହୁଥିଲ । କାହିଁ ମୋର କିଛି ହେଉନି ତ ?

କିନ୍ତୁ ଅଛୁ ସମୟ ଭିତରେ ତାଙ୍କ ପେଟ ବଡ଼ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ।
 ସେ ଅଛକେ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ।
 ବହୁତ ଭୋକ ଲାଗିଲା ।
 ବାସତୀ କିପରି ଏସବୁ ସହି ଚଲୁଥିଲା,
 ସେ କଥା ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ରଯ୍ୟ ଲାଗିଲା ।

କଣ ବୁଝିଲେ ଲୋଖ୍ବା

ପ୍ରଶ୍ନ ୧ (କ) ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଵାମୀ କିଏ ?

(ଖ) ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଵାମୀ ପାଇଥିବା ପଥର ଉତ୍ତର କଥାଟିଥାରେ କଥାଗଲା ?

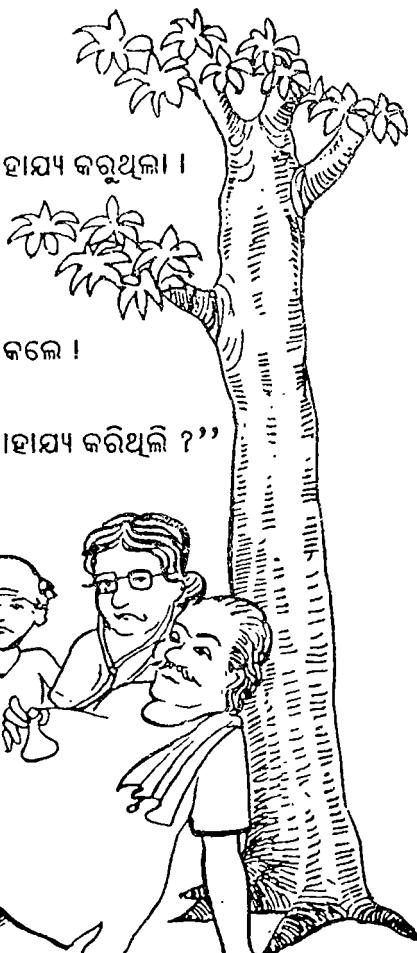
(ଗ) ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଵାମୀ କଥାଟିଥାରେ ମାଗିଲେ ?

(ଘ) ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ କେଉଁ କଥା ଆଣିଯ୍ବେ ଲାଗିଲା ?

ପ୍ରଶ୍ନ ୨ ତୁମେ ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଜାଗାରେ ଥିଲେ କଥା କରିଥାନ୍ତ ?

ଉଠ - ୨

ବାସତୀ ଗର୍ଭବତୀ ଥିଲାବେଳେ
 ପ୍ରତିଦିନ ମାଠିଆରେ ପାଣି ବୋହୁଥିଲା ।
 ସବୁଯାକ ଜାଳକାଠ ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲା ।
 ଘରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ରୋଷେଇ କରୁଥିଲା ।
 ଏପରିକି ପିଲାଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ବାଡ଼ିରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲା ।
 କିନ୍ତୁ, ଚନ୍ଦ୍ରସାମାଜି ପକ୍ଷରେ
 ନିତ୍ୟକର୍ମ ସାରିବା ପାଇଁ ଉଠି ବସି ପାରିବା
 କଷ୍ଟକର ହୋଇ ପଡ଼ିଲା ।
 ଏଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ବାସତୀ ଅନେକ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ !
 ଚନ୍ଦ୍ରସାମା ଭାବିଲେ,
 “ବାସତୀ ଗର୍ଭବତୀ ଥିଲାବେଳେ ମୁଁ କଥଣ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲି ?”

ତାଙ୍କୁ ମନେ ହେଲା, ସେ ଆଉ ବଞ୍ଚିବେ ନାହିଁ ।
 ସେ ବଡ଼ ବ୍ୟଷ୍ଟ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ଚାରିଆଡ଼ ଅନ୍ଧାର ଦିଶିଲା ।
 ସେ ଏକ ପଞ୍ଚାୟତ ସଭା ନକାଇଲେ ।
 ସଭାକୁ ବହୁତ ଲୋକ ଆସିଲେ ।
 ଅନେକ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ବି ଆସିଲେ ।
 ସ୍ଵାପ୍ନ୍ୟକର୍ମୀ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଦି ଡକା ଯାଇଥିଲା ।
 ଜଣେ ବୟସ ଲୋକ ଛିଢାହୋଇ କହିଲେ,
 ଆମ ଅଞ୍ଚଳରେ ବହୁତ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଗର୍ତ୍ତଧାରଣ କରି ମରି ଯାଉଛନ୍ତି ।
 ଆଉ କେତେକ ଛୁଆ ଜନ୍ମ କରିବା ପରେ ପରେ ମରି ଯାଉଛନ୍ତି ।
 ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ କହିଲେ - ବହୁତ ଛୁଆ ବି ମରୁଛନ୍ତି ।
 ଏତେ କଷ ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଇଲାପରେ ଛୁଆଟି ଜନ୍ମ ହେଉଛି ।
 ଗାଁ ଲୋକେ କହିଲେ, ଏହା ଆମ ସଭାପତିଙ୍କୁ ଯେପରି ନ ହୁଏ ।

ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟକର୍ମୀ କହିଲେ, ଏସବୁର କାରଣ ହେଲା,
 ଗର୍ଭବତୀଙ୍କ ପାଇଁ ଯଦ୍ବୁଦ୍ଧ ଅଭାବ ।
 ଗର୍ଭବତୀ ଯଥେଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ସାଜକୁ
 ଯଥେଷ୍ଟ ବିଶ୍ରାମ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଵାମୀ ଏକଥା ଶୁଣି କହିଲେ,
 ମୋ ପଞ୍ଚାୟତରେ ସବୁ ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଖାଦ୍ୟ ଦିଆଯାଉ ।
 ଗୋଟିଏ ଅଣ୍ଠା, ଶିଳାସେ କ୍ଷୀର,
 ତତକା ଶାଗ, ଭାତ ଆଦି ସରକାର ଯୋଗାକୁ ।
 ନଚେବୁ ପଞ୍ଚାୟତରୁ ଆମେ ଏସବୁ ଯୋଗାଇବା । କେହି ଉପବାସ କରିବେ ନାହିଁ ।
 ଉପବାସ ଯଦି କରିବେ, ତେବେ ଛୁଆ ଜନ୍ମ ହେଲାପରେ କରିବେ ।
 ତାତ୍କର କହିଲେ - ପ୍ରତି ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳା
 ନିଶ୍ଚିତ୍ତଭାବରେ ଦୁଇଟି ଟିଚାନୟ ଟିକା ନେବେ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଵାମୀ ସଭାପତି ହୋଇ ପାରନ୍ତି,
 ମାତ୍ର ଟିକା ନେବାକୁ ତାଙ୍କର ଭାରି ତର ।
 କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟକର୍ମୀଙ୍କୁ କହିଲେ,
 ଦୟାକରି ଦେଖ, କିଏ କିଏ ଟିକା ନେଇନାହାନ୍ତି ।
 ମୁଁ ନିଜେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଵାମୀମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବି ।
 ସେମାନେ ଟିକା ନେବେ ।

ତାପରେ ନିଷ୍ପରି ନିଆଗଲା ।
 ମାସର ଗୋଟିଏ ଦିନ ସବୁ ଗର୍ଜବତୀ ମହିଳା
 ପଞ୍ଚାୟତ ଘରକୁ ଆସିବେ ।
 ସେଠାରେ ଦିଦିଙ୍କଠାରୁ ଚିକା ନେବେ ।
 ଡାକ୍ତର କହିଲେ, ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ।
 ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବିପଦ ଛୁଆ ଜନ୍ମ ଦେଲେ ।
 ଏଥ୍ୟାଇଁ ତାଳିମ୍ ପାଇଥିବା ଧାର ପାଖରେ ଥିଲେ ସବୁଠାରୁ ନିରାପଦ ।
 ବନ୍ଦ୍ରସାମୀ ଗାଁ ପଞ୍ଚାୟତର ସଭାପତି ।
 ମାତ୍ର, ସେ ଗାଁ ଧାର ତାଳିମ୍ ପାଇଛନ୍ତି କି ନାହିଁ,
 ସେ ବିଷୟରେ କେବେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ନଥିଲେ ।
 ପଚରା ଉଚରା କରି ଜାଣିଲେ -
 ଯେ ମାତ୍ର ଦୂଇ ଜଣ ତାଳିମ୍ ପାଇଛନ୍ତି ।
 ଅନ୍ୟ ଦୂଇଜଣଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ତାଳିମ୍ ପାଇବାପାଇଁ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ।
 ସେ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ -
 ‘ମୁଁ ଦେଖିବି ଯେପରି ତାଳିମ୍ ପାଇଥିବା ଧାଇଲ୍ ସହାୟତା ବିନା
 କୌଣସି ପ୍ରସବ କାମ କରାନ୍ତ୍ୟାଏ ।’

କଥଣ ବୁଝିଲେ ଲେଖିବା:

ପ୍ରଶ୍ନ ୧ (କ) ବାସନ୍ତୀ ଗର୍ଭବତୀ ଥିଲାବେଳେ କି କି କାମସବୁ କରୁଥିଲା ?

(ଖ) ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଵାମୀ ପଞ୍ଚାୟତ ସଭା କାହିଁକି ଉକାଇଲେ ?

(ଘ) ସଭାରେ କଥଣ ନିଷ୍ଠା ନିଆଗଲା ?

ପ୍ରଶ୍ନ ୨. (କ) ତୁମ ଘରେ ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ଯଦୁ କିପରି ନିଆଯାଏ ?

(ଖ) ତୁମେ ପଞ୍ଚାୟତ ସଭାରେ ଥିଲେ କଥଣ କହିଥାନ୍ତ ?

ଉଗ - ୩

ସେ ବର୍ଷ ଦେଖାଗଲା -

ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସାଦ ଗାଁରେ

ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ସବୁ କୁଆ ସୁଖ ଥିଲେ ।

କେହି ମରି ନଥିଲେ ।

ସ୍ଵାମୀମାନେ ଗର୍ଭବତୀ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର

ଯଦ୍ର ନେବାରେ ଅଧିକ ସମୟ ଦେଇଥିଲେ ।

ଓଡ଼ିଶା ସାରା ଲୋକମାନେ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସାଦ ଗାଁ ବିଷ୍ଣୁରେ ଶୁଣିଲେ ।

ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସାଦ ପଞ୍ଚାୟତର ସଭାପତିଙ୍କ ଉଲି ସଭାପତି

ପାଇବାପାଇଁ କାମନା କଲେ ।

ପରିଶେଷରେ ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଵାମୀଙ୍କ

ପ୍ରସବ ଦିନ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା ।

ନବଜାତ ଶିଶୁର କୁଆଁ କୁଆଁ ରଢ଼ି ଶୁଭିଲା ।

ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଵାମୀ ଚିହ୍ନାର କଲେ, “ମୁଁ ମାଆ !

ମୁଁ ବାପା !

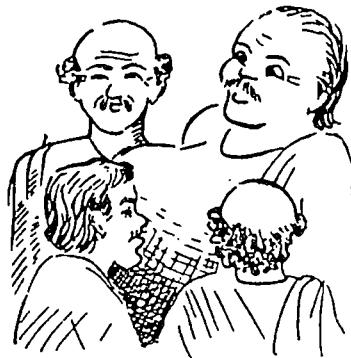
ମୋ ପୁଅ, ମୋ ପୁଅ କାହିଁ ?

ଡାକ୍ତର ଧୀର ସ୍ଵରଗେ

କହିଲେ, ପୁଅ ହୋଇ ନାହିଁ । କ୍ଷିଅଟିଏ !

ଚନ୍ଦ୍ରକାଳ ହତବାକ ହୋଇଗଲେ ।
 ଦେବତା ତାଙ୍କ ସହ ଏଉଳି କାହିଁକି ଖେଳିଲେ ?
 ପଞ୍ଚାୟତ ସଭ୍ୟ ଓ ଗାଁ ବାଲା ଏକାଠି ବସି
 ନିଷ୍ଠରି ନେଲେ । ସେମାନେ ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ କହିଲେ,
 ଏତେ କଷ ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇ
 ଦେବତା କିଛି ଭଲ କଲେ ନାହିଁ ।
 ଆମେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବତାଙ୍କୁ ପୂଜା କରିବୁ ।
 ଏଥର ଯେପରି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପୁଅଟିଏ ହେବ,
 ସେଥିପାଇଁ ବର ମାଗିବୁ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଵାମୀ ଚିକିତ୍ସା ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ।
 ପୁଣି ଥରେ ଯଦି ସେ ଗର୍ଭଧାରଣା କରନ୍ତି
 ତେବେ କଥଣ ହେବ ?
 ପୁରୁଷ ହୋଇ ଗର୍ଭଧାରଣା କରିବାକୁ
 ତାଙ୍କର ଆପରି ନାହିଁ ।

ମାତ୍ର, ଏତେ କଷ ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣା !
 ପ୍ରକୃତରେ ଏହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ।
 ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଵାମୀ କହିଲେ ପୁଅ ଅବା ଝିଅ,
 ସେଥରେ ଯାଆସ କଥଣ ?
 ପୁଅ ଝିଅ ସବୁ ସମାନ ।
 ଦେବତା ଅଧିକ ଦେଲେ ବି
 ମୋର ଦରକାର ନାହିଁ ।
 ଏପରି କଥଣ ଅଛି ଯାହା
 ପୁଅ କରିପାରିବ ଆଉ ଝିଅ କରି ପାରିବନି ?

ମୁଁ ମୋ ଝିଅକୁ ପାଠ ପଡ଼ାଇବି । ଆଉ ଦେଖିବି, ସେ କୌଣସି ଗୁଣରେ
 ପୁଅଙ୍କଠାରୁ ଉଣା ହେବନି । ସ୍ଵାମୀଙ୍କ କଥାରେ ବାସନ୍ତୀ ଭାରି ଖୁସି ।
 କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦେହ । ତାହାହେଲା,
 ଶୁଭୁଜନମାନେ ଓ ଅନ୍ୟ ସଂପର୍କୀୟମାନେ ପୁଅପାଇଁ କାଳେ ପୁଣି ଅଢ଼ି ବସିବେ ।
 କିଏ ଜାଣେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମନ
 କେବେ ପରିବର୍ଜନ କରିବେ ?
 ତେଣୁ ଚତ୍ରସ୍ଵାମୀ ପଞ୍ଚାୟତ ସଭା ଢକାଇଲେ ।
 କହିଲେ, ସମସ୍ତେ ମନକର୍ଷ ଦେଇ ଶୁଣ ।
 ଏହା ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ।
 କୌଣସି ସ୍ଵାୟତ୍ତ ଦୁଇଟି ସତାନରୁ
 ଅଧିକ ଜନ୍ମ କରିବେ ନାହିଁ ।
 ଲୋକ ପ୍ରତିନିଧି ହିସାବରେ
 ଆମମାନଙ୍କର ଆହୁରି ବି
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରହିଛି ।
 ଦୁଇଟି ସତାନ ଯେପରି ସୁଘରେ
 ବଞ୍ଚିବେ, ସେଥିପାଇଁ ପଞ୍ଚାୟତ ଚରପରୁ
 ସବୁପ୍ରକାର ଯଦ୍ବ ନେବାକୁ ହେବ ।
 ଯଦି ଜଣେ ମା ଜାଣେ ଯେ
 ତାର ଦୁଇଟି ହୁଆ
 ନିଷ୍ଠିତ ଭାବରେ
 ସୁଘରେ ବଞ୍ଚିବେ
 ତାହେଲେ, କେହି
 ତୃତୀୟ ହୁଆପାଇଁ ମନ
 ବଲାଇବେ ନାହିଁ ।
 ଏପରିକି ଅନେକ ଗୋଟିଏ ହୁଆରୁ
 ଅଧିକ ହୁଆ ଜନ୍ମ କରିବାପାଇଁ ଲଜ୍ଜା କରିବେ ନାହିଁ ।

କଥଣ ବୁଝିଲେ ଲେଖୁବା

ପ୍ରଶ୍ନ (୧) (କ) ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଵାମୀଙ୍କ ପ୍ରସବ ବେଳର କଥା ଯାହା ଜାଣିଲ ଲେଖ ?

(ଖ) ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଵାମୀ ଆଉ ପୁଅଟିଏ ପାଇଁ ମନ ବଲେଇଲେ ନାହିଁ କାହିଁ ?

(ଗ) ପଞ୍ଚାଯତ ସଭା ଡକାଇ ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଵାମୀ କଥଣ କହିଲେ ?

ପ୍ରଶ୍ନ (୨) ଏ ଗପରୁ କି ଶିକ୍ଷା ମିଳିଲା ?

ଅଳିଆରୁ ସମ୍ବଦ

(ପ୍ରିମଳ)

ଭାରତ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ସମିତି, ଓଡ଼ିଶା
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଅଳିଆରୁ ସମ୍ବଦ

(ପରିମଳ)

ଭାରତ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ସମିତି
ଓଡ଼ିଶା

ବହିର ନାମ ପ୍ରକାଶନ କାଳ	ଅଳିଆରୁ ସମ୍ପଦ (ପରିମଳ) ୧୯୯୫
ପ୍ରକାଶକ ଓ ସହାଧକାରୀ	ଭାରତ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ସମିତି
	ଏ/୧୨, (ଏଚ୍.ଆଇ.କି. ବରମୁଣ୍ଡା ହାଉସିଂ ବୋର୍ଡ୍ କଲୋନୀ) ଉଦ୍‌ବେଳେଶ୍ୱର- ୭୫୧ ୦୦୩, ଫୋନ୍-୪୭୦୮୯୯୯
ଇଂରାଜୀ ଲେଖାର ଅନୁକରଣରେ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପ୍ରକଳ୍ପ ଓ ଅଜୟତା ମୁଦ୍ରଣ - ମୂଲ୍ୟ	ଡାକ୍ତର ମଦନମୋହନ ପ୍ରଧାନ ଆଶୋକ ସ୍ଵାଇଁ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତୀ ଅଫ୍ସେଟ୍ ପ୍ରିଣ୍ଟର୍ସ ପ୍ରାଇସି: ଉଦ୍‌ବେଳେଶ୍ୱର ଟ ୫.୦୦ ମାତ୍ର

Name of the Book	ALIARU SAMPADA (PARIMALA)
Year of Publication	1995
Published and copy right	Bharat Gyan Bigyan Samiti
	A/12 (H.I.G.) Baramunda Housing Board Colony Bhubaneswar-751 003, Ph : 470891
Transcreation	Dr. Madan Mohan Pradhan
Cover & Illustration	Ashok Swain
Printer	Trimurty Offset Printers Pvt. Ltd, BBSR.
Price	Rs. 5.00 Only.

ପରିମଳ

ପଦାରେ ଖାଡ଼ା ଫେରିବା ଗାଁ ଗହଳିରେ ଏକ ନିତିଦିନିଆ
କଥା । ଏହା ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟପାଇଁ ଅହିତକର । ପଦାରେ ଖାଡ଼ା ଫେରିବାଦ୍ୱାରା
ନାନା ପ୍ରକାର ରୋଗ ସଂକ୍ରମିତ ହୋଇଥାଏ ।

ରୋଗୀର ଖାଡ଼ାରେ ରୋଗ ଜୀବାଶୁ ଓ କୃମି ଭରି ରହିଥାଏ ।
ଏମାନେ ଖାଲି ଆଖକୁ ଦିଶନ୍ତି ନାହିଁ । ଏମାନେ ବିଭିନ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ

ଜଣଙ୍କ ପାଖରୁ ଆଉ ଜଣଙ୍କ ପାଖକୁ ସଂକ୍ରମିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ସେହି
ମାଧ୍ୟମଗୁଡ଼ିକ ହେଲା - ଖାଦ୍ୟ, ପାଣି, କଞ୍ଚା ଫଳମୂଳ, ଅପରିଷ୍ଠାର
ହାତ, ମାଛ, ଅସରପା ଇତ୍ୟାଦି । ଏହି ଉପାୟରେ ସଂକ୍ରମିତ ହେଉଥିବା
ରୋଗ ଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ,

- ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଆନ୍ତିକ ରୋଗ
- ତରଳ ଖାଡ଼ା, ନାଳଗନ୍ଧ ଖାଡ଼ା ଓ ହଇଜା
- ଜଣ୍ଣିସ୍
- ପୋଲିଓ ଇତ୍ୟାଦି ।

ଏସବୁ ରୋଗ ନ ହେବାପାଇଁ ସାବଧାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।
ମଣିଷ ଓ ଗୃହପାଳିତ ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କ ମଳ, ମଇଲା ପାଣି, ଅଳିଆ
ଆଦିକୁ ନିରାପଦ ଜାଗାରେ ପକାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ।
ଖାଡ଼ା ଯିବାପାଇଁ ସମସ୍ୟା

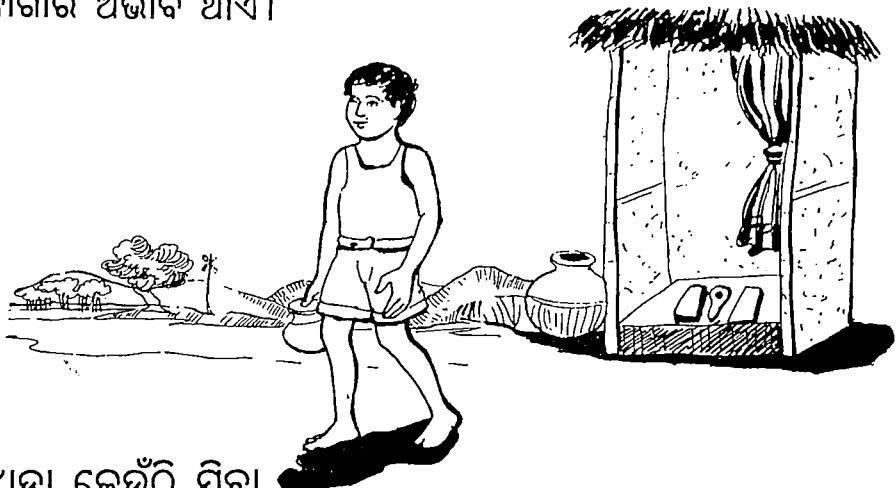
ଲୋକମାନେ ଖୋଲାପଡ଼ିଆ, ଜଙ୍ଗଲ, ନଈକୂଳ, ରେଳଧାରଣା
ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରାକଢ଼ରେ ଖାଡ଼ା ଫେରିଥାନ୍ତି । ଆସେ ଆସେ ଏସବୁ ଜାଗା
ବି କମିଶଳାଣି । କାରଣ ଅଧୂକରୁ ଅଧୂକ ପଡ଼ିଆ ଜମି ଚାଷକମିରେ

ପରିଣତ ହେଉଛି । ସହର ଓ ଶିତ୍ର ଅଞ୍ଚଳ ଗଢ଼ି ଉଠୁଛି । ତେଣୁ
ବୁଦା, ବଣଜଙ୍ଗଲ ଆଦି ନଷ୍ଟହୋଇ କମି ଯାଉଛି । ଏହାଛଦା ଅନେକ
ଜମିମାଲିକ ଫରସଲ ଲଗାଇବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଚାଷକମିରେ ଖାଡ଼ା
ଫେରିବାକୁ ମନାକରନ୍ତି ।

ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସମସ୍ୟା

ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ତୋରରୁ ଖାଡ଼ା ଯାଇଥାନ୍ତି । ଦିନବେଳେ
ଖାଡ଼ା ମାଡ଼ିଲେ ବଡ଼ ଅଭୂଆ । ଜାଗାର ଅଭାବ ବେଳେ ସବୁଆଡ଼େ
ଲୋକ । ତେଣୁ ଖାଡ଼ା ଚାପି ରଖିବାର ଅଭ୍ୟାସ କଢ଼େ । ଏଥପାଇଁ
ସେମାନଙ୍କର ଖାଡ଼ା ଛାଡ଼ି କରି ଯାଏ ନାହିଁ । ଏହା ବଡ଼ କଷ୍ଟ
ଦାୟକ ଏବଂ ଦେହ ପାଇଁ କ୍ଷତିକାରକ । ତରଳ ଖାଡ଼ା ଓ ମାସିକ
ରତ୍ନସ୍ତ୍ରାବ ସମୟରେ ସେମାନେ ଅସୁରିଧାରେ ପଡ଼ନ୍ତି । କାରଣ ନିକାଞ୍ଚନ
ଜାଗାର ଅଭାବ ଆଏ ।

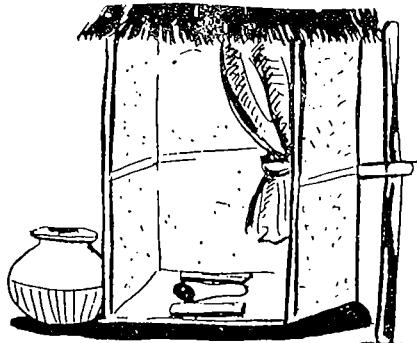
ଖାଡ଼ା କେଉଁଠି ଯିବା

ରୋଗ ସଂକ୍ରମଣକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ପଦାରେ ଖାଡ଼ା ଫେରିବା
ନାହିଁ । ଏଥପାଇଁ ଘରେ ପାଇଖାନା ତିଆରି କରି ବ୍ୟବହାର କରିବା ।
ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ନିହାତି ଦରକାର ।

ପାଇଖାନା ମଇଲା ଓ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହୁଏ ବୋଲି ଅନେକ ଲୋକ
ପାଇଖାନା ବ୍ୟବହାରକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ବସ୍ତ୍ରାଣ ଭଳି ସର୍ବସାଧାରଣ ଜାଗାରେ ଥିବା ପାଇଖାନା ଭାରି ଅପରିଷାର । ଏ ସବୁ ଦେଖୁ ଲେଇମାନଙ୍କ ମନରେ ପାଇଖାନା ପାଇଁ ଘୃଣାଭାବ ଆସି ଥାଏ । ପାଇଖାନା ଠିକ୍ ଭାବରେ ତିଆରି କରାଯାଇ ଯଦୁ ନିଆଗଲେ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ ।

ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପାଇଖାନା ଭିତରୁ ଏଠାରେ ସୁଲପ୍ରକାର ପାଇଖାନା ବିଷୟରେ ଲେଖାଯାଇଛି ।

୧) ପାଣିମୂଦ ପାଇଖାନା

ଏହି ପାଇଖାନାକୁ ପାଣି ପକାଇ ସଫା କରାଯାଏ । ପାଣିର ଅଭାବ ନଥୁଲେ ଏହି ପାଇଖାନା ବ୍ୟବହାର କରିବା ଭଲ ।

ପାଇଖାନାରୁ ମଳମୃତ୍ତୁ ଆଦି ମଇଳା ଗାଡ଼ରେ ଜମା ହୁଏ । ମଇଳା ଗାଡ଼ ଭିତରକୁ ମଇଳା ଧୋଇଯିବା ପାଇଁ ପାଇଖାନାରେ ପାଣି ଭାଳି ଦିଆଯାଏ ।

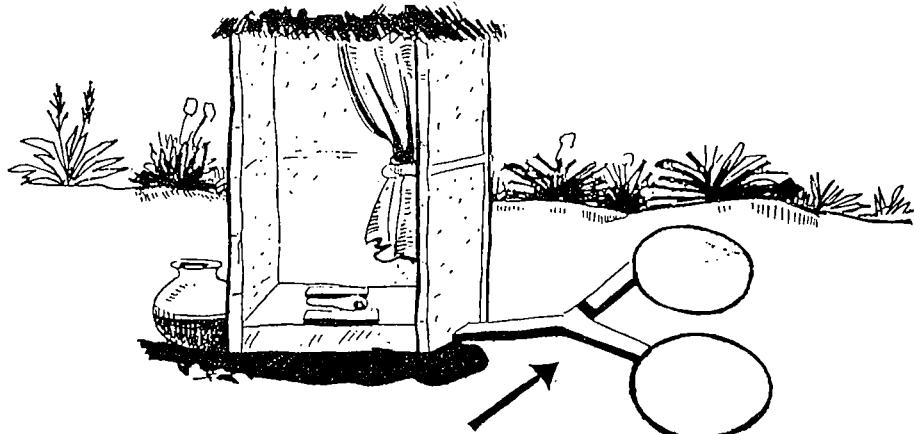
ଖାତାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ପାଇଖାନା ପ୍ର୍ୟାନରେ ପାଣି ପକାଇ ଓଦା କରିବା ଭଲ । ପାଇଖାନା ପ୍ର୍ୟାନ ଓଦାଥୁଲେ ପାଣି ଭାଳିବା ମାତ୍ରେ ମଇଳା ସଫା ହୋଇଯାଏ ।

କାରଣ ଓବା ପ୍ୟାନରେ ମଇଲା ଲାଗି ରହେ ନାହିଁ । ପାଇଖାନା ପ୍ୟାନ ସଫା ହେବାପାଇଁ ମାତ୍ର ଦୁଇ ତିନି ଲିଟର ପାଣି ଦରକାର ହୁଏ ।

ମଇଲା ଗାଡ଼

ମଇଲା ଟାଙ୍କିଟି ଭାଙ୍ଗୁଣି ଦ୍ୱାରା ଘୋଡ଼ା ଯାଇଥାଏ । କିଛି ପାଣି ସଦାବେଳେ ପାଇଖାନା ପ୍ୟାନର ତଳଭାଗରେ ରହିଥାଏ । ଏହା ଗୋଟିଏ ଜଳବନ୍ଧ ଟିଆରି କରେ ।

ଏହା ଦ୍ୱାରା ମଇଲା ଟାଙ୍କିରୁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ବାହାରକୁ ଆସିପାରେ ନାହିଁ । ପାଇଖାନାରେ ପାଣି ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ପାଇଖାନା ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ପାଣିପାତ୍ର ରଖା ଯାଇ ପାରେ ।

ଏହି ପ୍ରକାର ପାଇଖାନା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ମଇଲା ଟାଙ୍କି କରାଯାଇ ଥାଏ । ୪ ରୁ ୩ ଗଣିଆ ପରିବାର ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଟାଙ୍କିର ଗୋଲେଇ ୧ ମିଟର ଓ ଗଭୀରତା ୧ ମିଟର ହେବା ଦରକାର । ପ୍ରଥମେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଟାଙ୍କି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଟାଙ୍କିଲୁ ଥିବା ବାଟ ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଯାଏ । (ଚିତ୍ରରେ ତୀର ଚିହ୍ନ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି ।) ଗୋଟିଏ ଟାଙ୍କିର ନାଲି ମୁହଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଣି ହେବାକୁ ପ୍ରାୟ ତିନିବର୍ଷ ଲାଗେ । ଭଙ୍ଗା ହୋଇଥିବା ଟାଙ୍କିର ମଳ, ଖତ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ଦୁଇବର୍ଷ ଲାଗେ । ତା'ପରେ ଟାଙ୍କିରେ ଥିବା ଖତକୁ ବାହାର କରାଯାଇ ସାର ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

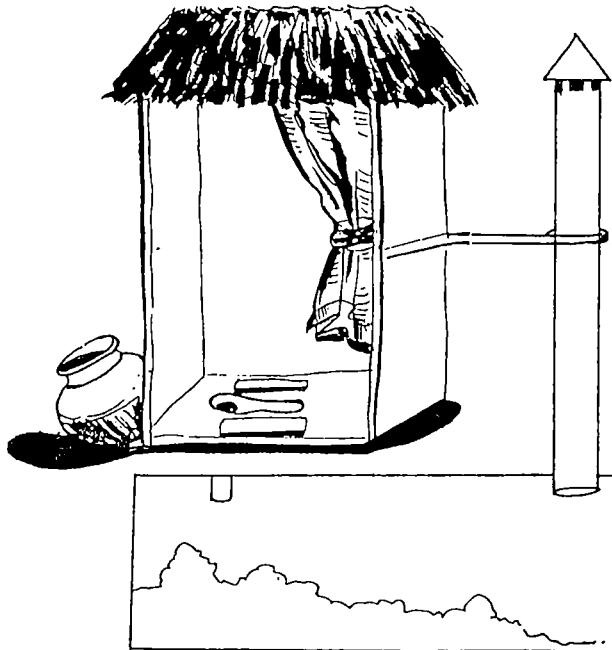
ପ୍ରଥମ ଟାଙ୍କିଟି ଭଣି ହୋଇଗଲେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଟାଙ୍କିଟି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଏହିପରି ଭାବରେ ଯେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାହିଁବା ଆମେ ପାଇଶାନାଟି ବ୍ୟବହାର କରି ପାରିବା ।

ଗୋଟିଏ ମଇଲା ଟାଙ୍କିଥିବା ପାଇଶାନା ବି ତିଆରି କରାଯାଇ ପାରିବା । ଏହା ସୁରିଧାରେ ଏବଂ କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ତିଆରି କରିଛେବ । କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଶୀଘ୍ର ସଫା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

୨) ଖାତ ପାଇଖାନା

ପାଣି ଅଭାବ ଥିବା ଜାଗରେ ଏ ପ୍ରକାର ପାଇଖାନା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ଥାଏ । ଏ ପ୍ରକାର ପାଇଖାନାରେ ପାଣି ବଦଳରେ ବାଲି, ପାଉଁଶ ବା କାଦୁଆ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ମାଛି ଏବଂ ଦୁର୍ଗନ୍ଧରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଉନ୍ନତ ଧରଣର ଖାତ ପାଇଖାନା ତିଆରି କରାଯାଇ ପାରିବ । ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ନ ହେବା ପାଇଁ ଏ ପ୍ରକାରର ପାଇଖାନାରେ ପାଇପ୍ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ଖାତ ଭିତରେ ଅନ୍ଧାର ଥିବାରୁ ମାଛିମାନେ ପାଇପ୍ ଦେଇ ଆଲୁଆ ଆଭକୁ ଉଠିଯାନ୍ତି । ପାଇପ୍ ଆଗରେ ଏକ ମାଛି ଧରା ଜାଲ ଥାଏ । ମାଛିମାନେ ଏହି ଜାଲରେ ଲାଗିଯା'ନ୍ତି ।

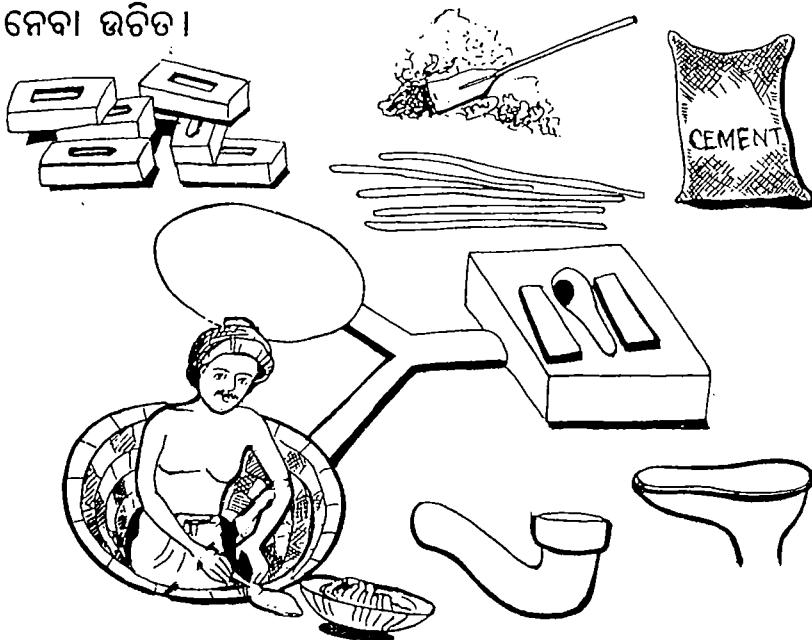
ପାଇଖାନା ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ କଥଣ କରିବା-

ପ୍ରଥମେ ଗୋଟିଏ ଉପଯୁକ୍ତ ଜାଗା ବାହିବା । ନୂଆଣିଆ କିମ୍ବା
ନିଚା ଜାଗାରେ ପାଇଖାନା ତିଆରି କରିବା ଅନୁଚ୍ଛିତ ।

ପିଇବା ପାଣି ଜାଗାରୁ ଏହା ଦୂରରେ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।
ଏହା ଦ୍ୱାରା ପାଣି ଦୁଷ୍ଟିତ ହେବ ନାହିଁ ?

ପାଇଖାନା ଟାଙ୍କିର ୫ ମିଟର ମାଟି ତଳେ , ପାଣିଥିଲେ
ପାଇଖାନାଟି ୧୫ ମିଟର ଦୂରରେ ରହିବା ଉଚିତ । ପଥୁରିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ
ପାଣି ଶୀଘ୍ର ଗଲିଯାଏ । ଏପରି ଜାଗାରେ ଏହି ପାଇଖାନା ତିଆରି
କରିବା ନିରାପଦ ନୁହେଁ ।

ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜିଲ୍ଲା କିମ୍ବା କୁକ ଇଞ୍ଜିନିୟରମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶ
ନେବା ଉଚିତ ।

**ପାଣିମୁଦ ପାଇଖାନାର ପ୍ଲିଟ ବା ମୂଲଦୁଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ
ଉପକରଣ ଏବଂ ମଜ୍ଜର ହିସାବ**

ଉପକରଣ	ପରିମାଣ	ଏକକ ପ୍ରତିଦର	ହାରାହାରି ମୂଲ୍ୟ
ଇଟା	୪୧୦ ଖଣ୍ଡ	ଟ ୧.୪୦ ପ	୫୭୪ ଟଙ୍କା
ସିମେଣ୍ଟ	୨ ବସ୍ତା	୧୧୦ ଟଙ୍କା	୨୨୦ ଟଙ୍କା
ଭଙ୍ଗା ଇଟା	୦.୧୪ ଘନ ମି.	୨୨୦ ଟଙ୍କା	୩୩୦ ଟଙ୍କା
ଗୋଡ଼ି ବା ଚିପ୍‌ସ୍ଟ୍ରୀ	୦.୧ ଘନ ମି.	୪୦୦ ଟଙ୍କା	୪୦ ଟଙ୍କା
ବାଲି	୦.୪ ଘନ ମି.	୪ ଟଙ୍କା	୨ ଟଙ୍କା
ଲୁହାଛଡ଼ (ଅମି.ମି ବ୍ୟାସ)	.୭ କି.ଗ୍ରା	ଟ ୧୧.୪୦ ପ	୩୮ ଟଙ୍କା
ପାଇଖାନା ପ୍ୟାନ୍ ଏବଂ ସଂସ୍ଥାନ ନାଳି ଇତ୍ୟାଦି	୧ ସେଟ୍	୨୨୦ ଟଙ୍କା	୨୨୦ ଟଙ୍କା
କୁଶଳୀ ମିସ୍ଟ୍ରୀ ୧ ଜଣ	୨ ଦିନ (ଦିନକୁ ଟ ଘଣ୍ଡା ହିସାବରେ)	୭୦ ଟଙ୍କା	୧୨୦ ଟଙ୍କା
ଅଣକୁଶଳୀ ମିସ୍ଟ୍ରୀ ୧ ଜଣ	୨ ଦିନ (ଦିନକୁ ଟ ଘଣ୍ଡା ହିସାବରେ)	୩୦ ଟଙ୍କା	୭୦ ଟଙ୍କା
		ଟ ୧୩୩୭.୦୦ ପ	
	ଆନୁସଂଗିକ ଖର୍ଚ୍	ଟ ୧୩୩.୭୦ ପ	
	ମୋଟ ଖର୍ଚ୍	ଟ ୧୪୭୦.୭୦ ପ	

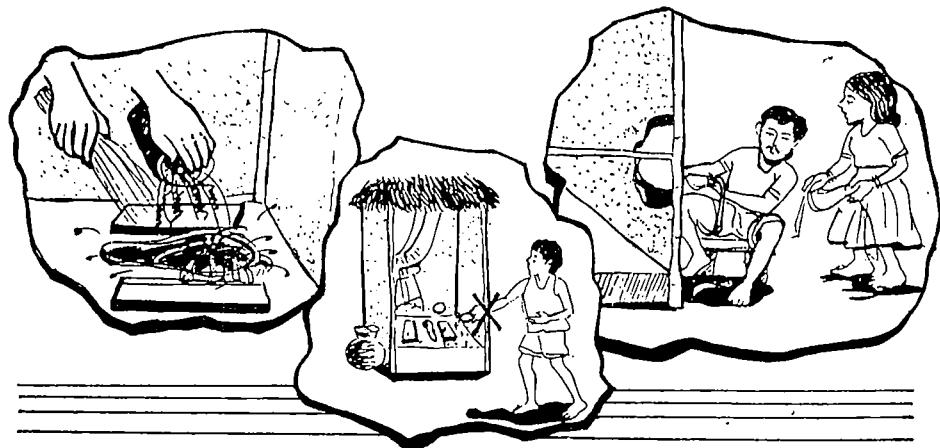
୧. ଏଠାରେ ଖର୍ଚ୍ ଅଟକଳ କେବଳ ପାଇଖାନାର ପ୍ଲିଟ ଏରିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଆଯାଇଛି ।
୨. ଭୁବନେଶ୍ୱରର ୧୯୯୪ ମସିହା ଦର ଅନୁସାରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

ପାଣିମୁଦ ପାଇଖାନାର ଉପଯୁକ୍ତ ରକ୍ଷଣା ବେକ୍ଷଣ

୧) ପାଇଖାନାଟିକୁ ପ୍ରତିଦିନ ଖାଡ଼ୁରେ ସାବୁନ, ସର୍ପ ଦେଇ ସଫା କରିବା ।

୨) ଗୋଡ଼ି, ଆବର୍ଜନା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଠିନ ଜିନିଷ ପାଇଖାନରେ ପକାଇବା ନାହିଁ । ଏହା ଫଳରେ ପାଇଖାନାର ନାଲି ବନ୍ଦ ହୋଇଥାଏ । ଫଳରେ ମଇଳା, ଗାଡ଼କୁ ଯାଇପାରେ ନାହିଁ ।

୩) ପାଇଖାନାର କୌଣସି ଅଂଶ ଭାଙ୍ଗିଗଲେ ସଂଗେ ସଂଗେ ମରାମତି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏ ସବୁ କିଏ କରିବ ?

ଯଦି, ଏହା ଗୋଟିଏ ଘରୋଇ ପାଇଖାନା ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଘର ଲୋକେ କରିବେ । ଏଥରେ କିଛି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ । ଯଦି ସର୍ବଦ୍ୱାଧାରଣ ପାଇଖାନା ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଏଥୁପାଇଁ ଜଣକୁ ନିଯୁକ୍ତ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏଥୁପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଅଲଗା ଅଲଗା

ପାରିଶ୍ରମିକ ଦେଇପାରନ୍ତି । କିମ୍ବା ଗ୍ରାମବାସୀ ମିଳିତ ଭାବେ ଦେଇ ପାରିବେ । କିନ୍ତୁ, ଏଥପାଇଁ ପାଇଖାନା ତିଆରି ପୂର୍ବରୁ ସଠିକ୍ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆୟିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ପରିମଳ ପାଇଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଦକ୍ଷେପ :-

ପାଇଖାନା ହୋଇଗଲେ ପରିମଳ ହୋଇଗଲା- ଏ କଥା ଭାବିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ।

ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ପ୍ରତି ସାବଧାନ ହେବା ।

ଘର ଚାରିପାଖରେ କିମ୍ବା ରାଷ୍ଟ୍ରା କଡ଼ରେ ପଡ଼ିଥିବା ଅଳିଆ, ମଣା ମାଛିଙ୍କ ବଂଶବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ଜାଗା ।

ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ଦ୍ୱାରା ରାଷ୍ଟ୍ରା ଏବଂ ନାଳ ବନ୍ଦ ହୋଇ ଯାଇପାରେ । ଘୁଷୁରି, ମୃଷା, କୁକୁର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜୀବଜହୁମାନେ ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ପାଖକୁ ଟାଣି ହୋଇ ଆସନ୍ତି । ମଣା ମାଛିମାନେ

ଗୋବର ଗଦା, ଅଳିଆ ଗଦା, ଆବନ୍ତ ପାଣି ଏବଂ ସନ୍ତସନ୍ତିଆ
ଜାଗାମାନଙ୍କରେ କିମ୍ ଦିଅନ୍ତି ।

ମ୍ୟାଲେରିଆ, ପାଇଲେରିଆ ଆଦି ମଣାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ବ୍ୟାପିଆଏ । ଖାଡ଼ାରୋଗ, ହଇଜା, ଆନ୍ତିକ କ୍ରର, ଜଣ୍ଣିସ ଆଦି
ମାଛି ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପିଆଏ । ତେବେ ଏଥପାଇଁ କଥଣ କରିବା ?

(କ) ଘର ଏବଂ ବାହାରକୁ ସଫା ରଖିବା । ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା
ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ଅଲଗା ପାତ୍ରଟିଏ ରଖିବା । ଏଥପାଇଁ ଟିଣଡ଼ିବା,
ପେଟି, କାଠ ଭାବଲ ଆଦି ଚଳିବା । ଏଥରେ ପକାଇଥିବା ଅଳିଆ
ଆବର୍ଜନାକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିବା ଏବଂ ପ୍ରତିଦିନ ସଫା କରିବା ।

(ଖ) ଖାତରେ ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ପକାଇ ପୋତି ଦେବା । ପରିବା
ଚୋପା, ପତ୍ର, ଛିଣ୍ଡା କାଗଜ ଓ ଗୋବର ଆଦି ପକାଇ ପାରିବା ।
ଏସବୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ଭଲ ଖାତ ହେବା । ଏହାକୁ ବାଡ଼ି ବଗିଚାରେ
କିମ୍ ଜମିରେ ସାର ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବା ।

ଅଳିଆ ଖାତ ତଆରି କରିବା କିପରି ?

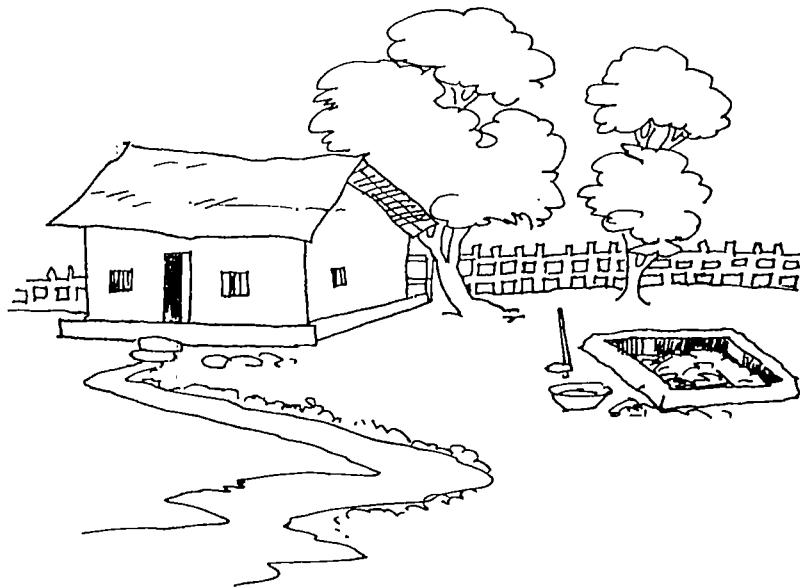
ଘର ପାଇଁ ଅଳିଆ ଖାତଟିଏ ତିଆରି କରିବା ବହୁତ ଭଲ ।

୧. ଏଥପାଇଁ ଘରଠାରୁ ଦୂରରେ ଜାଗାଟିଏ ବାଛିବା । ଜାଗାଟି ବାଡ଼ିର
ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ହେଲେ ଚଳିବା । ସେଠାରେ ୧ ମିଟର
ଲୟା, ୧ ମିଟର ଓସାର ଓ ୦.୮ ମିଟର ଗଭୀରର ଗୋଟିଏ
ଖାତ ଖୋଲିବା ।

୨. ଖାତର ଚାରିପାଖେ ୧୦ ସେ.ମି. ଉଚ୍ଚତାରେ ଗୋଟିଏ ମାଟି

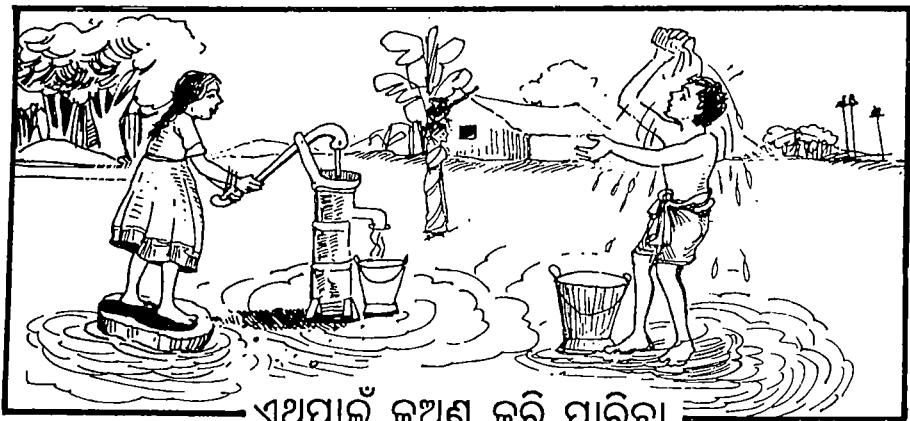
ହିତ ତିଆରି କରିବା । ଏହା ଦ୍ୱାରା ବର୍ଷାପାଣି ତା ଭିତରେ
ପଶିବ ନାହିଁ ।

୩. ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ ଖାତରେ ପଢିଥିବା ଅଳିଆ ଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟିଏ
କାଠପଟା ବା ପାଉଡା ଦ୍ୱାରା ସମାନ କରିବା । ତାପରେ ତିନି
ଆଜ୍ଞାଲି ବହଳର ମାଟି ଘୋଡ଼େଇ ଦେବା । ଏହା ଦ୍ୱାରା ମଣା,
ମାଛି ଆଦି ଅଣ୍ଟା ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଖାତ ପୂରିଗଲେ
ମାଟି ଦେଇ ଖାତଟିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଡାଙ୍କି ଦେବା । ଦୁଇ
ବା ତିନିମାସ ପରେ ଏହା ଭଲ ଖତସାର ହୋଇଯିବ ।
୪. ପ୍ରଥମ ଖାତ ପୂରି ଗଲାପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଖାତ ଖୋଲି
ବ୍ୟବହାର କରିବା ।

ମଇଲା ପାଣି ନିଷାସନ କରିବା

ଜମି ରହିଥିବା ମଇଲା ପାଣି ଗାଡ଼ମାନଙ୍କରେ ଜମିରହେ । ନାଳ ନର୍ଦମାର ବାଟ ବନ୍ଦ ହେବା ଯୋଗୁଁ ପାଣି ଜମିରହେ । ଏଥରୁ ଦୂର୍ଗନ୍ଧ ବାହାରୋ ଜାଗା ଅପରିଷାର ଓ କାଦୁଆ ହୁଏ । ମଣା ଓ ମାଛି ଏଥରେ ବଂଶ ବଢାନ୍ତି ।

ଏଥପାଇଁ କଥଣ କରି ପାରିବା

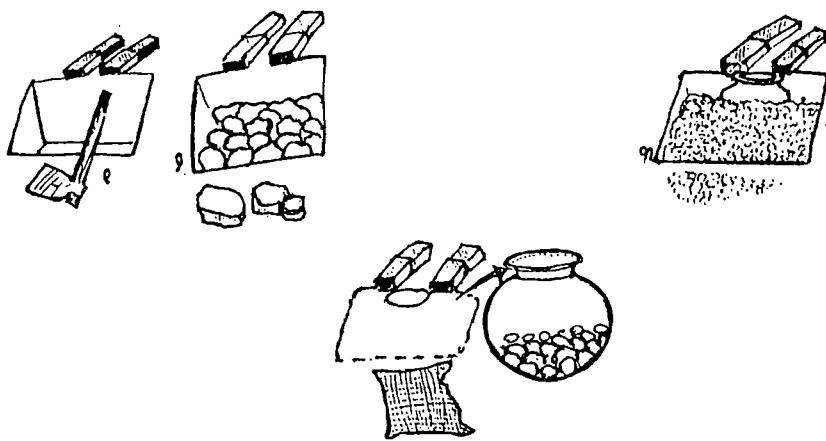
୧. ନାଳ କରି ପାଣି ବାହାରକୁ ନେଇଯିବା । ମଇଲା ପାଣିକୁ ହାତ ପମ୍ପ ବା ନାଳିଖୋଳି ଦୂରକୁ ନେଇଯିବା । ଏହି ପାଣିକୁ ବାତି ବରିଚା ବା କ୍ଷେତରେ ମଡ଼ାଇବା । ଏହା ଦ୍ୱାରା ପନ୍ଥ ପରିବା, ଚାଷ, ଫଳ ବରିଚା ଆଦି କରି ପାରିବା । ଘରେ ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ ମିଳିପାରିବ ।
୨. ମଇଲା ପାଣିକୁ ମାଟିତଳକୁ କିପରି ଛାଡ଼ିବା ଏଥପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଗାତ ଖୋଲା ଯାଇଥାଏ । ଏହି ଗାତକୁ ପାଣି ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ । ଏହି ଗାତରୁ ପାଣି ମାଟି ତଳକୁ ଚାଲିଯିବ । ଏହାକୁ

ଶୋଷଣ ଗାତ କହନ୍ତି । ଗାଧୁଆ ପାଣିକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଗାତକୁ ଛାଡ଼ି ପାରିବା । ବାଲିଆ ମାଟିରେ ଏହା ଭଲ କାମ କରେ । କିନ୍ତୁ, ପାଣି ଜମୁଥିବା ଚିକିଟା ମାଟି କିମ୍ବା କାଦୁଆ ଜାଗାରେ ଏହା କରି ହେବ ନାହିଁ । ଏହିସବୁ ଜାଗାରେ ନାଳଦ୍ୱାରା ପାଣିକୁ ବାହାରକୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଶୋଷଣ ଗାତ ବା ସୋକେଜପିଟ୍

ଶୋଷଣ ଗାତରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଗୋଡ଼ି, ପଥର, ଭଙ୍ଗାଇଟା ଖଣ୍ଡସବୁ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଏ । ଗୋଡ଼ି ପଥର ଥିବାରୁ ମାଟି ଧସି କରି ଗାତଟିକୁ ପୋଡ଼ି ପକାଏ ନାହିଁ । ମଇଳା ପାଣି ଗାତ ଭିତରେ ପଣି ଧୀରେ ଧୀରେ ମାଟି ତଳକୁ ଚାଲିଯାଏ ।

ପାଣି ସହିତ ଯାଉଥିବା ଖଦଡ଼ା ଜିନିଷ ଉପରେ ଉପରେ ଅଟକି ଯାଏ । ଏ ସବୁକୁ ନିୟମିତ ଭାବରେ ବାହାର କରି ଦେବାକୁ ହୁଏ । ମୁଆକରି ନଞ୍ଚିଆ କଢା ଓ ପଡ଼ୁ ଆଦି ଭର୍ତ୍ତି କରି ଦିଆଯାଏ ।

ଶୋଷଣ ଗାତ କରିବା କିପରି:-

- ୧). ୧ ମିଟର ଲମ୍ବ, ୧ ମିଟର ଓସାର ଓ ୧ ମିଟର ଗଡ଼ିରର ଗାତଟିଏ ଖୋଲିବା ।
- ୨) ଗାତର ୩ ଭାଗରୁ ଭାଗେ ଅଂଶରେ ୧୦ରୁ ୧୫ ସେଣ୍ଟିମିଟର ଚଉଡ଼ାର ପଥର ପକାଇ ଭର୍ତ୍ତ କରିବା । ତାପରେ ୩ ଭାଗରୁ ୨ ଭାଗ ଅଂଶରେ ୫ରୁ ୧୦ ସେଣ୍ଟିମିଟର ଚଉଡ଼ାର ଛୋଟ ଛୋଟ ପଥର ପକାଇ ଭର୍ତ୍ତ କରିବା ।
- ୩) ଗାତ ଭିତରେ ୨୦ ସେଣ୍ଟିମିଟର ଚଉଡ଼ାର ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ମାଠିଆ ରଖିବା । ମାଠିଆ ଗୁଡ଼ିକରେ ୨ ସେଣ୍ଟିମିଟର ଚଉଡ଼ାର ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ କଣା କରାଯାଇଥିବ । ନଡ଼ିଆ କତା ଓ ପଡ଼ୁ ମାଠିଆ ଭିତରେ ଭର୍ତ୍ତ କରାଯିବ । ତାପରେ ମାଠିଆର ଫଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧ ସେଣ୍ଟିମିଟର ଓସାରର ଛୋଟ ଛୋଟ ପଥର ପକାଇବାକୁ ହେବ ।
- ୪) ପଥର ପ୍ରତି ଉପରେ ୫ ସେଣ୍ଟିମିଟର ଲମ୍ବର ଡାଳ ଓ ଅଖାବଣ୍ଟା ପକାଯିବ । ତା ଉପରେ ମାଟି ପକାଇ ଦାବି କରି ସମତୁଳ କରାଯିବ ।

ମଇଲା ପାଣି ବ୍ୟବହାର କରି ବଗିଚା ତିଆରି କରିବା

- ୧) ବଗିଚା କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଜାଗା ବାଛିବା । ଏହା ମଇଲା ପାଣି ବ୍ୟବହାରିବା ଜାଗାଠାରୁ ତଳୁଆ ହେବା ଦରକାର । ଫଳରେ ପାଣି ଗଡ଼ି ଆସିବା ପାଇଁ ସୁବିଧା ହେବ ।
- ୨) ମାଟିକୁ ବାଡ଼େଇ ସମାନ କରିଦେବା । ସେହି ମାଟିରେ ଗୋଟିଏ ନାଳ କରିବା । ମାଟି ପାଇୟ ଆଣି ଏଇ ନାଳଟିକୁ ମଙ୍ଗଭୂତ କରାଯାଇ ପାରିବ । ନାଳ ସବୁବେଳେ ସଫା ରହିବା ଦରକାର । ଏହାଦ୍ଵାରା ପାଣି ସୁବିଧାରେ ବଗିଚାରେ ମାତି ପାରିବ ।
- ୩) ଶ୍ଵାନୀୟ ଚାଷୀ ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରିବା । କେଉଁ ପ୍ରକାର ପନ୍ନିପରିବା ଲଗାଇଲେ ବେଶି ଲାଭ ହେବ ସେ କଥା ବୁଝିବା । ବଗିଚାରେ ଫଳଗଛ ମଧ୍ୟ ଲଗାଯାଇ ପାରିବ ।

ନିଜର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟଗରଷ୍ଟା

ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ଯତ୍ନବାନ ନହେଲେ ନାନା ପ୍ରକାର ରୋଗ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼େ । ଆମମାନଙ୍କର କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଖରାପ ଅଭ୍ୟାସ ଅଛି ଯାହାକି ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟପାଇଁ କ୍ଷତିକାରକ ।

ଆସ ସେସବୁ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା । ମନୁଷ୍ୟ ମଳରେ ବହୁତ କ୍ଷତିକାରକ ଜୀବାଣୁ ରହିଥାନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ ରୋଗ ଏଇଥରୁ ବ୍ୟାପିଥାଏ । ମା'ମାନେ ଛୋଟ ଛୁଆଙ୍କୁ ଶୌତ କରାଇ ନିଜ ହାତ ସାବୁନରେ ଧୂଅନ୍ତି ନାହିଁ । ପିଲାଙ୍କ ମଳରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ରୋଗ

ଜୀବାଣୁ ଥାଆନ୍ତି । ମା'ର ହାତ ଓ ନଖ ସନ୍ତିରେ ମଳ ଲାଗିରହେ । ରୋଷେଇ କଲାବେଳେ ହାତରେ ଲାଗିଥିବା ରୋଗ ଜୀବାଣୁ ଖାଦ୍ୟରେ ମିଶିଥାନ୍ତି ।

ସେହି ଖାଦ୍ୟକୁ ସମସ୍ତେ ଖାଇଥାନ୍ତି । ଫଳରେ ପିଲାର ଖାଡ଼ାରୁ ଆସିଥିବା ରୋଗ ଜୀବାଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ପେଟକୁ ଚାଲିଯାଏ । ଅନ୍ୟମାନେ ରୋଗରେ ପଡ଼ନ୍ତି ।

ଚର୍ମରୋଗ:-

କାହୁ, କୁଣ୍ଡିଆ, ଯାତ୍ରୁ ଆଦିକୁ ଚର୍ମରୋଗ କୁହାଯାଏ । ଚର୍ମ ଅପରିଷ୍ଠାର ରହିଲେ ଚର୍ମରୋଗ ହୋଇଥାଏ । ଚର୍ମ କୁଣ୍ଡାଇ ହୁଏ । ଚର୍ମ କୁଣ୍ଡାଇଲେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଖଣ୍ଡିଆ ହୋଇ ଘା' ହୁଏ । ଘା'ରୁ ପୂଜ ବାହାରେ । ରୋଗୀର ବିଛଣା ଓ ଲୁଗାପଟା ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଚର୍ମରୋଗ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଏକ ତିଆଁରୋଗ ହୋଇଥିବାରୁ ଖୁବଶୀଘ୍ର ଅନ୍ୟଜଣକ ଦେହକୁ ବ୍ୟାପିଥାଏ ।

ଦାନ୍ତରୋଗ:-

ପ୍ରତିଦିନ ଦାନ୍ତ ଘଷିବା ଭଲ । ଦାନ୍ତ ନୟଷିଲେ ଦାନ୍ତର ବହୁତ କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ । ଦାନ୍ତ ମଞ୍ଜିରେ ଖାଇବା ଜିନିଷ ଲାଖୁ ରହିଥାଏ । ସେହି ଲାଖୁ ରହିଥିବା ଖାଦ୍ୟ ପରିଯାଏ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଦାନ୍ତ କଣାହୁଏ ଓ ଦାନ୍ତ ମୂଳରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହୁଏ । ପାଟିରୁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ବାହାରେ । ମାତ୍ରି ଦୁର୍ବଳ ହୁଏ । ଦାନ୍ତ ଅଛି ଦିନରେ ହଲିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ ଓ ପଡ଼ିଯାଏ ।

ସ୍ଵାଷ୍ଟ୍ୟରକ୍ଷା ପାଇଁ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ନିୟମ:-

(କ) ପାଇଖାନା:-

ଘରେ ପାଇଖାନା ଥୁଲେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଭଲ । ଘରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଖାଦ୍ୟ ଯିବାପାଇଁ ପାଇଖାନାକୁ ଯିବେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ରୋଗ ଜୀବାଣୁରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବେ । ପାଇଖାନାଟିଏ ତିଆରି କରିବା ନିତାନ୍ତ କରୁଗୁ । ପାଖରେ ପଇସା ନଥୁଲେ ଧୀରେ ଧୀରେ ପଇସା ସଞ୍ଚୟ କରି ଘରପାଇଁ ପାଇଖାନାଟିଏ କରିବାକୁ ହେବ ।

(ଖ) ସାବୁନରେ ହାତ ଧୋଇବା:-

ସାବୁନରେ ହାତ ସଫା କରିବା ଗୋଟିଏ ଭଲ ଅଭ୍ୟାସ । ସଞ୍ଚି ହେବାପରେ ହାତ ସଫା କରିବା ମିତ୍ୟାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ସେହିପରି ଖାଇବା ପୂର୍ବରୁ ସାବୁନରେ ହାତ ଧୋଇବା ଦରକାର । ସାବୁନରେ ହାତ ସଫାକଲେ ଅଧା ରୋଗ ଜୀବାଣୁ କମିଯା'ନ୍ତି । ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ହାତ ସଫା କରିବାକୁ ଭୂଲି ଯାଇଥାନ୍ତି ।

ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହାତ ସଫାକରି ଖାଇବାକୁ ମନେପକାଇ ଦେବା ଦରକାର । ଫଳରେ ପିଲାଟିର ଧୀରେ ଧୀରେ ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯିବ । ସେହିପରି ରାନ୍ଧିବା ପୂର୍ବରୁ ଘରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ସାବୁନରେ ହାତ ଧୋଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ନଚେତ ହାତରେ ଲାଗିଥିବା ଜୀବାଣୁ ଖାଦ୍ୟରେ ମିଶିବ । ସେହି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଲେ ରୋଗ ଜୀବାଣୁ ପେଟକୁ ଯିବ । ଫଳରେ ପରିବାରର ସମସ୍ତେ ରୋଗରେ ପଡ଼ିବେ ।

ସାବୁନରେ ହାତ ସଫାକଲେ ହାତ ଓ ନଖର ମଇଳା ସଫା ହୋଇଯିବ । ଯଦି ସାବୁନ ସରିଯାଏ, ପାଉଁଶରେ ମଧ୍ୟ ହାତ ସଫାକରି

ହେବ। କିନ୍ତୁ, ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ, କାଦୁଆ ବା ମାଟିରେ
ହାତ ସଫା କରିବା ନାହିଁ।

ଗାଧୋଇବା ଓ ଲୁଗାସଫା କରିବା:-

ପ୍ରତିଦିନ ସାବୁନ ଲଗାଇ ଘଷିମାଜି ହୋଇ ଗାଧୋଇଲେ ଭଲ ।
ଦେହରେ ଲାଗିଥିବା ମଳି, ଧୂଳି ଧୋଇ ହୋଇଯିବ । ସେହିପରି
ପ୍ରତିଦିନ ଲୁଗାପଟା ସଫା କରିବା କଥା । ଭଲ ଖରା ପଡ଼ୁଥିବା
ଜାଗାରେ ଲୁଗାପଟା ଶୁଖାଇବା ଦରକାର । ଟାଣ ଖରାରେ ଅଧିକାଂଶ
ଜୀବାଣୁ ମରିଯାନ୍ତି ।

(ଘ) ଧୂଳିରେ ଖେଳିବା ନାହିଁ:-

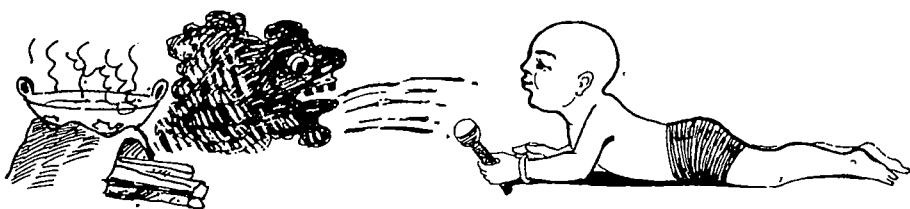
ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଘର ପାଖରେ ଝାଡା ଫେରନ୍ତି ।
ସେହି ଜାଗାରେ ଖେଳନ୍ତି । ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ହାତ ଗୋଡ଼ରେ
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ରୋଗ ଜୀବାଣୁ ଓ କୃମି ଘରକୁ ଆସେ । ଅଙ୍କୁଶକୃମି
ପାଦ ଚଳିପା ଦେଇ ଦେହରେ ପଶେ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସେଉଳି
ଜାଗାକୁ ଖାଲିପାଦରେ ଛାଡ଼ିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଚପଳ ପିନ୍ଧିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ଫଳରେ
ଅଙ୍କୁଶ କୃମି ପାଦତଳ ଦେଇ ଦେହରେ ପଶି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

(୭) ରହିବା ପରିବେଶର ଯଦ୍ଧ ନେବା:-

ଆମେକ ଗାଁରେ ଘରମାନଙ୍କରେ ଫରକା ନ ଥାଏ । ବାହାରର ଆଲୋକ ଘର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିପାରେ ନାହିଁ । ପବନ ଚଳାଚଳ କରିପାରେ ନାହିଁ । ଘରଗୁଡ଼ିକ ସନ୍ତସନ୍ତିଆ ହୋଇଥାଏ । ଏମିତିକି ଆଦୌ ଶୁଣେ ନାହିଁ । କେତେକ ଘରେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର କୋଠରୀ ଥାଏ । ସେହି ଘରେ ମା, ବାପା, ଭାଇ, ଭଉଣୀ, ସ୍ଵାମୀ, ସ୍ତ୍ରୀ ସମସ୍ତେ ରହନ୍ତି । ଖାଇବା ପିଇବା ରୋଷେଇ ଶୋଇବା ଆଦି ସବୁ କାମ ସେଠାରେ ହୋଇଥାଏ । ନୂଆ ବୋହୃଟି ଘର ଭିତରେ ଗାଧୋଇ ଥାଏ । ଘରଟିକୁ ଅପରିଷାର ରଖି ହୁଏନି । ମୃଷା, ମଶା, ମାଛି ଅସରପା ପଡ଼ୁଥି ଘରେ ବାସ କରନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରକାର ପରିବେଶରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ରୋଗ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ ।

ସାଧାରଣତଃ ଗାଁ ଗହଳିରେ ଖୋଲା ଚୁଲିରେ ରୋଷେଇ କରିଥାନ୍ତି । କାଠିକୁଟା ଓ ଗୋବର ଘଷି, ଜାଳିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ରୋଷେଇ ସମୟରେ ଚୁଲିରୁ ଧୂଆଁ ବାହାରେ । ସେହି ଧୂଆଁ ପ୍ରଶାସରେ ଫୁସଫୁସ ଭିତରକୁ ଯାଏ । ଫଳରେ ଶାସ ରୋଗ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।

ଏହି ରୋଗ ପିଲା ଓ ବୁଢ଼ାବୁଢ଼ି ମାନଙ୍କତାରେ ବେଶି ଦେଖା
ଯାଇଥାଏ । ରୋଷେଇ ସମୟରେ ସ୍ଵୀ ଲୋକମାନେ ପ୍ରଶ୍ନାସରେ ଯଥେଷ୍ଟ
ଧୂଆଁ ନେଇଥାନ୍ତି ।

ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ - ଜଣେ ଗୁହିଣୀ ରୋଷେଇ
ଘରେ ରହି ଦିନକୁ ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଏ ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଏ ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଏ
ଗୁହଣ କରିଥାଏ ।

ଗର୍ଜିବତୀ ମହିଳା ହୋଇଥୁଲେ ରୋଗୀଣା ଛୁଆ ଜନ୍ମ କରିବାର
ସମ୍ଭାବନା ବହୁତ ଥାଏ ।

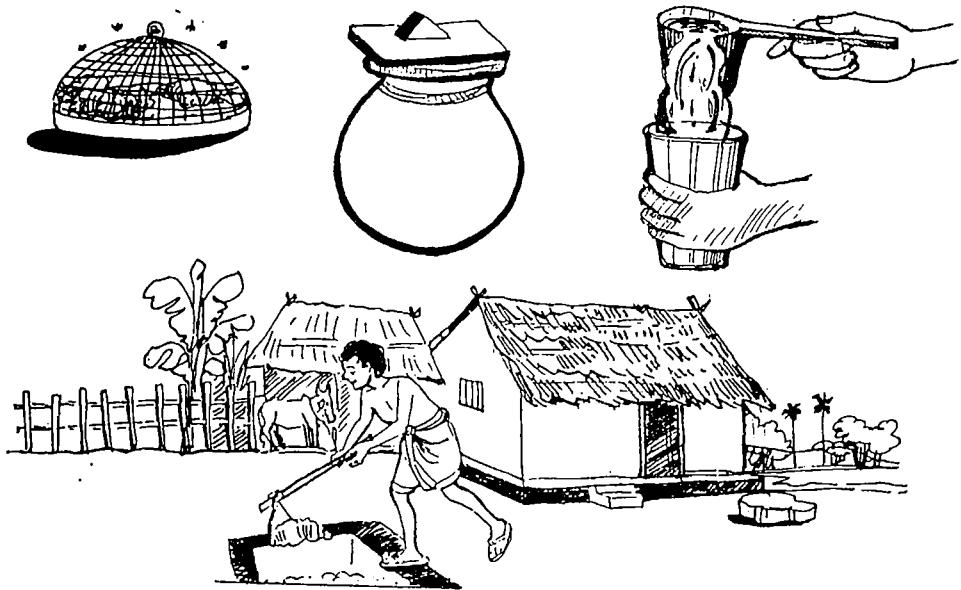
ଏସବୁର ପ୍ରତିକାର କିପରି କରାଯାଇପାରିବ

୧) ମଣିଷ ଜୀବନର ପ୍ରାୟ ତିନି ଭାଗରୁ ବେଶି ସମୟ
ଘର ଭିତରେ କଟିଯାଏ । ଏଥୁପାଇଁ ଘର ପରିବେଶଟି
ସୁଷ୍ଠୁ ହେବା ଦରକାର । ଘର ଭିତରେ ସୁଷ୍ଠୁ ପରିବେଶ
ସୃଷ୍ଟି କରିବାପାଇଁ ଝରକା ତିଆରି କରିବା । ଫଳରେ
ବାହାରର ପବନ ଘର ଭିତରକୁ ଯା ଆସ କରିପାରିବ ।
ଘର ଭିତରକୁ ସଫା ରଖିବାକୁ ହେବ । ରୋଷେଇପାଇଁ
ଘର ବାହାରେ ଚୁଲି ରହିଲେ ଭଲ ।

- ୨) ଧୂଆଁ ନ ହେଉଥିବା ଚୁଲି ବ୍ୟବହାର କରିବା । ଏହାଦ୍ଵାରା
ଧୂଆଁ ଘର ଭିତରେ ରହେ ନାହିଁ । କାରଣ ଚୁଲିରେ ଲାଗିଥିବା
ଚିମିନି ଦ୍ଵାରା ଧୂଆଁ ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଏ ।
- ୩) ଖାଦ୍ୟ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିବା ଦରକାର । ଖାଦ୍ୟ ଜିନିଷକୁ ଜାଲି
କବାଟ ଥିବା ଆଲମିରା ଭିତରେ ରଖିବା ଭଲ । ଫଳରେ

ଖାଦ୍ୟ, କୀଟ ପଡ଼ିଗଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିପାରିବ। ବାସି ୭ ମାଛି ବସିଥିବା ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଅନୁଚ୍ଛିତ।

- ୪) ପାଣି ଆଣିବା ପାଇଁ ପାତ୍ରରେ ହାତ ବୁଡ଼ାଇବା ନାହିଁ। ପାଣି ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ଲମ୍ବା ଉଙ୍କି ବ୍ୟବହାର କରିବା।
- ୫) ଘର ସଫା ରଖିବା। ମଇଳା ଆବଶ୍ୟକ ନେଇ ଅଳିଆ ଗାତରେ ପକାଇବା। ଘର ଚାରିପାଖ ସଫା ରଖିବା।

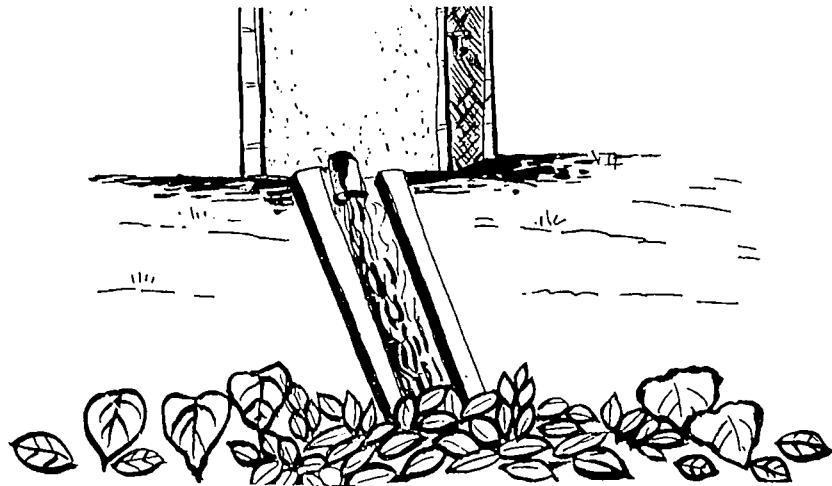

ଅଳିଆ, ଗୋବର, ମଇଳା ପାଣି ଇତ୍ୟାଦିକୁ ସବୁବେଳେ ସଫା କରିଦେବା। ଅଳିଆ ଖାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଟିତଳେ ନାଲ ଖୋଲିବା। ରୋଷେଇ ଘରର ମଇଳା ପାଣି ବରିଚାରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା। ମାଛି ନ ହେବା ପାଇଁ ପିନାଇଲ୍ ପକାଇବା।

ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ବି ସମ୍ପଦ

ମଣିଷ ମଳ, ଗୋବର, ଅଳିଆ ଓ ମଇଳା ପାଣି ଯୋଗୁଁ
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ରୋଗ ହୋଇଥାଏ । ଏଗୁଡ଼ିକ ଆମ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟପାଇଁ
ବହୁତ କ୍ଷତିକାରକ ।

କିନ୍ତୁ, ଏସବୁକୁ ଠିକ୍ ଉପାୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇଲେ
ବହୁତ ଭଲ ଫଳ ମିଳିବ । ମଣିଷ ମଳକୁ ଖାତରେ ଜମା
କରି ମାଟି ଘୋଡ଼ାଇ ଦିଆଯିବ । ନ ବର୍ଷପରେ ଏହା ଉନ୍ନତ
ସାରରେ ପରିଣତ ହୋଇଥାଏ । ସେହି ସାରକୁ ନେଇ ଚାଷ
ଜମିରେ ବ୍ୟବହାର କଲେ ବହୁତ ଭଲ ଫଲାଲ ହେବ । ସେହିପରି
ଆମେ ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନାକୁ ବାହାରେ ପକାଇବା ଅନୁଚିତ ।
ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟିଏ ଖାତରେ ଜମା କରିବା । ତା' ଉପରେ
ମାଟି ଘୋଡ଼ାଇ ଦେବା । ସେହି ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନାକୁ ୨ ବର୍ଷ
ପରେ ବହୁତ ଭଲ ସାର ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଁ ପାରିବ ।

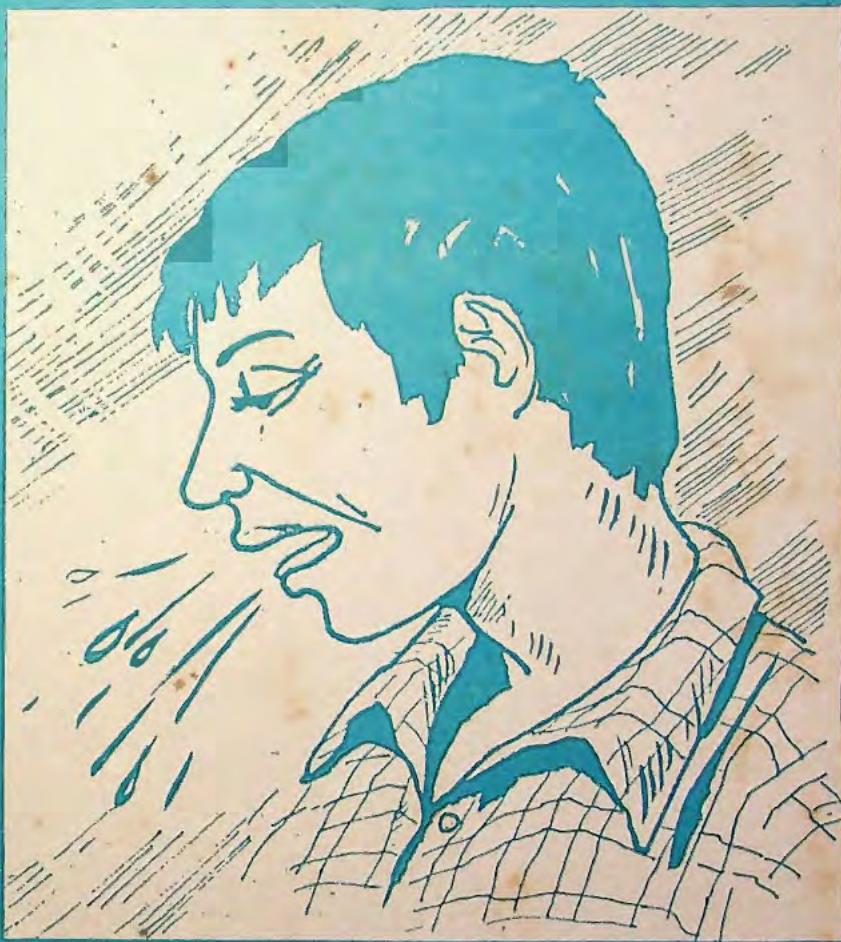
ମଇଲା ପାଣିକୁ ନଷ୍ଟ ନକରି ବାଡ଼ିବଗିଚାରେ ଥିବା
ପନିପରିବା ଗଛଗୁଡ଼ିକରେ ଦେବା ଦରକାର । ଫଳରେ ଭଲ
ପନିପରିବା ଫଳିବା । ଆମେ ଘରେ ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ ପାଇ
ପାରିବା । ମଇଲାରୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପଞ୍ଚତିରେ କିଛି ଜୈବବାଷ୍ପ
ଉପୂର୍ବ କରିଛେବ । ଏଥୁପାଇଁ କିଛି ପଇସା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ
ହେବ । ଏହି ଶ୍ୟାସରେ ରୋଷେଇ କରି ହେବ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ
ଆମେ ବିଜ୍ଞାଳି ଶକ୍ତି ପାଇ ପାରିବା ।

ମିଳିମିଶି କାମ କରିବା:-

ଏଥୁପାଇଁ ସମସ୍ତେ ମିଳିମିଶି କାମ କରିବା ଦରକାର ।
ଗୁରୁ ସମସ୍ତେ ମିଶି ନିଷ୍ଠାତି ନେବେ । ଏଥୁପାଇଁ ଏକ ‘ଗୁରୁ
ପରିମଳ ଶିବିର’ ଆୟୋଜନ କରିବାକୁ ହେବ । ଆମେ ନିଜେ
ବିଚାର କରିବା - (୧) କେତୋଟି ପାଇଖାନା ଆମର ଚଳିବା
ପାଇଁ ଦରକାର । (୨) ଏଗୁଡ଼ିକ ନିଜ ନିଜ ଘରେ ତିଆରି
କରିବା କିମ୍ବା (୩) ସର୍ବ ସାଧାରଣ ପାଇଁ ସର୍ବସାଧାରଣ
ଜାଗାରେ ତିଆରି କରିବା । ଯେତୋଟି ଶୋଷଣ ଗାତ ଦରକାର,
ସେହି ଅନୁସାରେ ଖର୍ଚ୍ଚର ହିସାବ କରିବା । ହିସାବ ଅନୁସାରେ
ଟଙ୍କା ପଞ୍ଚାୟତ କୋଷରୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ ବୋଲି ନିଷ୍ଠାତି
ନେବାକୁ ହେବ ।

ସାଧାରଣତଃ ପଞ୍ଚାୟତରେ ସମ୍ବଲ ଅଛଥାଏ । ତେଣୁ ଅଛ
ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଯେପରି ଏହା ହୋଇପାରିବ ସେ କଥା ଚିନ୍ତା କରିବା ।
ଗୁରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାର ଏଥୁପାଇଁ କିଛି ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ
ଭଲ । ନଚେତ ଏଥୁପାଇଁ ଶ୍ରୀମଦାନ କରିପାରିବେ ।

ସର୍ବ ଓ କାଣ

ଭାରତ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ସମିତି, ଓଡ଼ିଶା
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ସନ୍ଦର୍ଭ ଓ କାଣ୍ଡ

ଭାରତ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ସମିତି, ଓଡ଼ିଶା
୯/୧୭ (୬୮.ଆଇ.ଜି) ହାଉସିଂ ବୋର୍ଡ୍ କ୍ଲେମ୍‌ପ୍ଲଟ୍,
ବରମୁଣ୍ଡା, ଭୁବନେଶ୍ୱର - ୭୫୧ ୦୦୩

ବହିର ନାମ	ସନ୍ଦ ଓ କାଶ
ପ୍ରକାଶନ କାଳ ପ୍ରଥମ	୧୯୯୪
ପ୍ରକାଶକ ଓ ସ୍ବତ୍ତାଧିକାରୀ	ଭାରତ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ସମିତି ଏ / ୧୨ . (ଏର୍.ଆଇ.ଜି.ବଚମୁଣ୍ଡା ନାତ୍ରୟୋଂ ଗୋଟି କଲୋନା) ଭୁବନେଶ୍ୱର - ୭୫୧ ୦୦୩, ପୋକ୍ରି - ୪୭୦୦୨୧
ଇଂରାଜୀ ଲେଖାର	
ଅନୁସରଣରେ ପ୍ରଷ୍ଟୁତି	ଡାକ୍ତର ମଦନ ମୋହନ ପ୍ରଧାନ
ପ୍ରତ୍ଯେକ ଓ ଅଜ୍ଞାନା	ଅଶୋକ ସ୍ଵାର୍ଜ୍
ମୁଦ୍ରଣ	ଏକାମ୍ବ୍ର ପ୍ରେସ୍, ଭୁବନେଶ୍ୱର - ୭
ମାଲ୍ୟ	ଟ ୫.୦୦ ମାତ୍ର

Name of the Book Sardi O Kash

Year of Publication First : 1995

Published and copy right: Bharat Gyan Bigyan Samiti

A/12 (H.I.G.) Baramunda Housing Board Colony
Bhubaneswar - 751 003. Ph : 470891

Transcreation

Dr. Madan Mohan Pradhan

Cover & Illustration

Ashok Swain

Printer

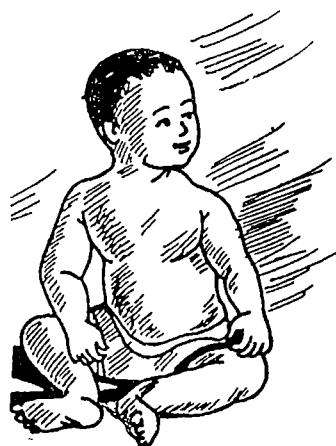
Ekamra Press, Bhubaneswar- 7

Price

Rs. 5.00 Only

ଛୁଆମାନଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସମସ୍ୟା କଥଣ ?
 ସମସ୍ତେ କହିବେ ସର୍ବ ଓ କାଶ ।
 ମାତ୍ର ଏହା ଅନେକ ସମସ୍ୟା ଭିତରୁ ଗୋଟିଏ ।

ସାଧାରଣତଃ ଥଣ୍ଡା କାଶ ଆଦି ଆପେ
 ଆପେ ଜଳ ହୋଇଯାଏ । କିନ୍ତୁ, ବେଳେ
 ବେଳେ ଏହା ଶିଶୁକୁ ବିପଦରେ
 ପକାଇଥାଏ । ଏହି ବିପଦରୁଢ଼ିକ ଭିତରେ
 ନିମୋନିଆ ଏକ ମୂଖ୍ୟ ଗୋଟିଏ ।
 ଶିଶୁ ମୃତ୍ୟୁର ମୂଖ୍ୟ କାରଣ ଭିତରୁ
 ନିମୋନିଆ ଅନ୍ୟତମ ।

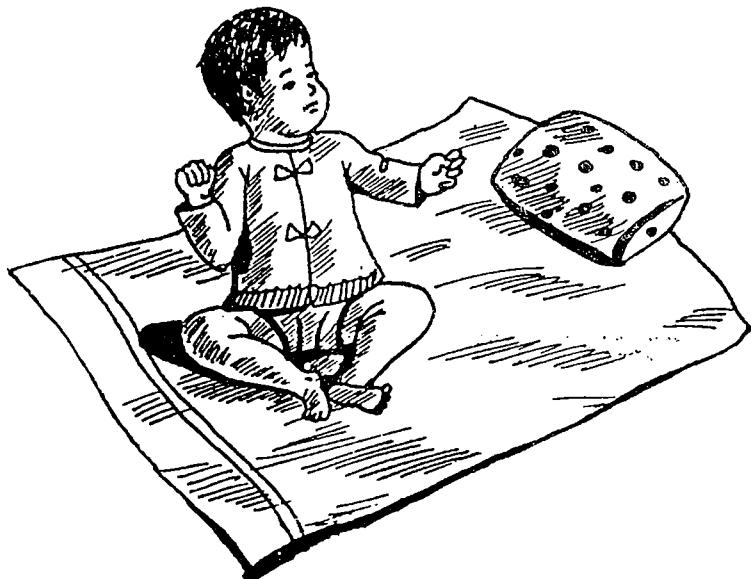

ଏହି ବହିରୁ ଆମେ ଶିଖବା
 (କ) ସାଧାରଣ ଥଣ୍ଡା, କାଶ ଓ ନିମୋନିଆ ଭିତରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟ ।
 (ଘ) ଶିଶୁମାନଙ୍କର ଏଉଳି ସମସ୍ୟା ହେଲେ କଥଣ କରିବା ।

ବ୍ୟପ୍ତ ହବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ।

ସଦି ଓ କାଶ ସହଜରେ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ପିଲା ନାକରୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତି ବୋହିପାରେ ।

ମାତ୍ର ଏଥପାଇଁ ବ୍ୟପ୍ତ ହେବା ଅନୁଚିତ । କାରଣ ଏହା ହୃଦ ତିଳି ଦିନ ଭିତରେ ଆପେ ଆପେ ଭଲ ହୋଇଯାଏ ।

ଥଣ୍ଡା ସନ୍ଦି ଗୋଟରେ କଥଣ କରିବ ।

ଏ ସମୟରେ

୧. ଯଥେଷ୍ଟ ପାଣି ପିଇବ

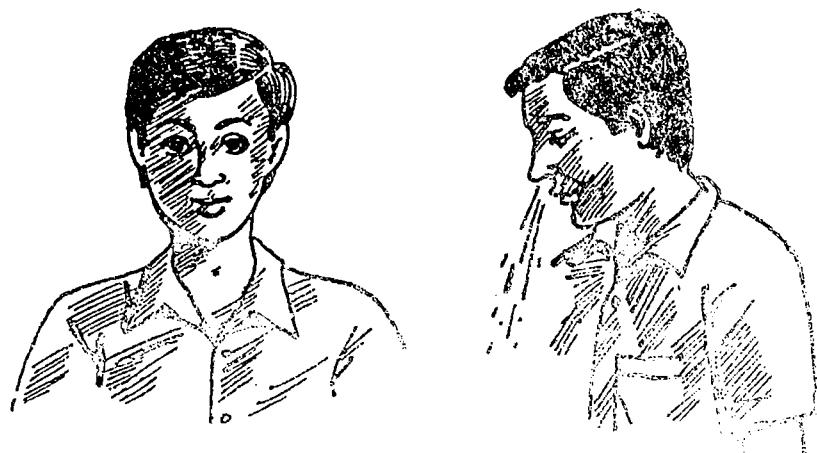
୨. ଭଲ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବ

୩. ଯଥେଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାମ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଯଦି ଜାକ ବେଶୀ ତୁଳି ହେଉଥାଏ - ତେବେ ନାକ ଉଚିତରକୁ ବାନ୍ଧ ଦେବ କିମ୍ବା ଉଷ୍ଣମ ପାଣିକୁ ହାତରେ ଧରି ନାକ ଉଚିତରକୁ ଚାଣିବ । ନାକରୁ ସିଘାଣି କହୁଥିଲେ ବା ନାକ ତୁଳି ହେଉଥିଲେ

ନାକ ପୋଛି ଦେବ । ସିଘାଣି ବାହାର କରିବାପାଇଁ ନାକ ସୁଢ଼ିକିବେ ନାହିଁ । ଏହାହୁରା ନାକକୁ ଚୋଗ ସଂକ୍ରମିତ ହୋଇପାରେ । ସାନହୁଆଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯଦି ଅଠାଳିଆ ସିଘାଣି ବାହାରିବାରେ ଅସୁବିଧା ହେଉଥାଏ - ତେବେ ସକ୍ଷେତ୍ର ବଲ୍ଲବ କିମ୍ବା ଛୁଞ୍ଚ ନଥିବା ସିରିଙ୍ଗ ସାହାଯ୍ୟରେ ସିଘାଣି ବାହାର କରିପାରିବେ ।

ଥଣ୍ଡା ସନ୍ଦର୍ଭ କିପରି ହେ ?

ଥଣ୍ଡାପାଗରେ ହୁଲିଲେ, କଣ୍ଠରେ ଛିଙ୍ଗିଲେ ଫଣାହୁଏ ଜାହିଁ
ମାତ୍ର ଆଗରୁ ଥଣ୍ଡା ସନ୍ଦର୍ଭ ହୋଇଥିଲେ ଏଥୁରେ କିମ୍ବାରେ ।
ଭୂତାଣୁ ଯୋଗୁଁ ଥଣ୍ଡା ସନ୍ଦର୍ଭ ହୋଇଥାଏ ।

ଥଣ୍ଡା ସନ୍ଦର୍ଭ ହୋଇଥିବା ଗୋଗାର ଭାଶା ଓ ଛିଙ୍ଗରେ ଭୂତାଣୁ
ବାହାରାଞ୍ଚି । ପବନରେ ମିଶି ସୁଷ୍ପ ଲୋକ ଦେହରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି ।
ଫଳରେ ସୁଷ୍ପ ଲୋକ ଏହି ଗୋଗରେ ପଡ଼ିଥାଏ ।

ଭୂତାଣୁ ବହୁତ ଛୋଟ । ଖାଲି ଆଖିରେ ଏହାକୁ ଦେଖିବା
ଅସମ୍ଭବ । ହୃଦୀରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଭୂତାଣୁ ରହିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ, ଏତେ
ଛୋଟ ଜୀବଟି ଆମକୁ ଥଣ୍ଡା ସନ୍ଦର୍ଭଗୋଗରେ ପକାଇ ଥାଏ । ଓ
ଆମେ ଗୋଗ ଲକ୍ଷ ତୋଗୁ ।

ହୃଦ୍ରାମାନଙ୍କୁ ଥଣ୍ଡା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ନହେବା ପାଇଁ ଜଅଣ କରିବ ?

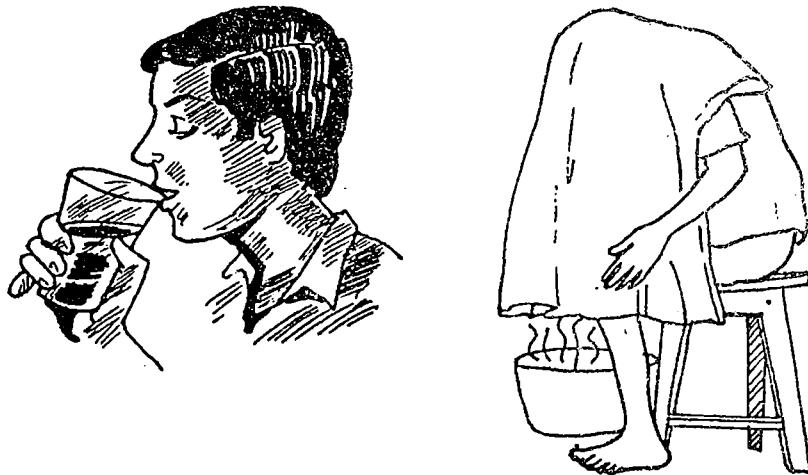
ଥଣ୍ଡା ଏବେ ଶୋଇଥିବା ଗୋଟା, ହୃଦ୍ରାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବେ
ଜାହିଁ । ଦେଇଲେ ତେବେଳେ ଆଲଙ୍କରି ଯୋଗ୍ନୀଁ ମଧ୍ୟ ନାଭରୁ ପାଣି ବାହାରେ ।
ଅଗାର କୌଠରୀ ଏବେ ଆଲଙ୍କର ଜିହେଅକୁ ଘର୍ଷି ନପାରିଲେ, ପ୍ରତିକ୍ରିୟା
ଦେଇଲେ

ଏଥୁପାଇଁ ନାଭରୁ ଆଣି ବୋହିବା ଓ ଛିକିବା ଆଦି
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଭ୍ୟୁବିଧା ଦେଖାଯାଏ । ଏହାକୁ ଆଲଙ୍କ କହନ୍ତି । ଆଲଙ୍କ
ଶୋଇଥିବା ଲେଚେଳ ପଦାର୍ଥର ଉଦାହରଣ - ଘରଧୂଳି, ପର-
ଲୋମା, ରେତେକ ଦୂଳ ରେଣ୍ଟୁ ଓ ରେତେକ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଇତ୍ୟାଦି ।
ଅଧୁକାଂଶ ସମୟରେ ଥଣ୍ଡା, ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଜାଣ ହୋଇଥାଏ । ବେଳେ
ଦେଇଲେ ତର ଆସିଥାଏ ।

କାଣିବା ଦ୍ୱାରା ଶରୀରର ଶ୍ୟାମନଳୀ ସଫା ହୋଇଥାଏ ।
ଗଲା ଓ ପୁସ୍ତପୁସ୍ତରେ ଥିବା ଅଠାଳିଆ କପ ଓ ଖଜାର ବାହାରି
ଆସିଥାଏ ।

କାଣିବା ଦ୍ୱାରା କପ ଓ ଖଜାର ବାହାରି ଆସୁଥିବାବେଳେ ଡିଷ୍ଟଖ
ଖାଇ କାଣ ବନ୍ଦ କରାଇବା ଅନୁଚ୍ଛିତ ।

କପ ତରଳିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ପାଣି ପିଇବା ଓ ଜୀଳ ବାଟେ
ବାମ୍ବ ଟାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାଦ୍ୱାରା କପ ତରଳି ସହଜରେ
ବାହାରି ଆସେ ।

ଅଧୂକାଂଶ ସମୟରେ ଥଣ୍ଡା ସର୍ବ ସହିତ ହୋଇଥିବା କାଣ ଆପେ
ଆପେ ଭଲ ହୋଇଯାଏ ।

କାଶ ଯଦି ଭଲ ନହୁଏ :

- ୧ ଯଦି କାଶ ମାସକରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଲାଗିରହେ
- ୨ କିମ୍ବା କାଶ ସ୍ଥିତ ଜର ଆସେ
- ୩ କିମ୍ବା ଭୋକ ହେଉନଥାଏ ଏବଂ ଓଜନ କମୁଥାଏ, ତେବେ
ଥିଲା ଶୀଘ୍ର ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ଯକ୍ଷା
ହୋଇଥାଇ ପାରେ ।

ଥଣ୍ଡା ସର୍ବ ଓ କାଶ ପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ମାଳ ଦିଗନୀର କି ?

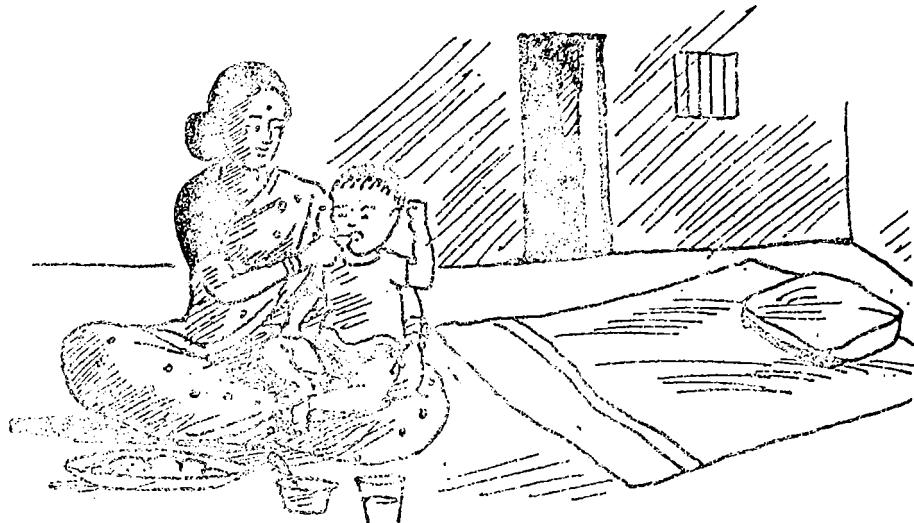

ଥଣ୍ଡା ସର୍ବ ଓ ତାସହିତ ମିଶି ହେଉଥିବା ଜାଣପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ମାଳ ଦିଗନୀର କାହିଁ । ଏଥୁପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ପାଣି ପିଇବା, ଉଲଙ୍ଘନରେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଓ ବିଶ୍ଵାସ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ।
ଅଯଥାରେ ଅନ୍ତର୍ମାଳ କିଣି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ଧନୁଚିତ ।
ଏଥୁପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କଟାଯୀଛିଥିବା କେତେକ ଅନ୍ତର୍ମାଳ କ୍ଷତିକାରକ

ସର୍ବ କର ହେଉଥିଲେ ଏହା ଆପେ ଆପେ ଭଲ ହୋଇଥାଏ ।
ଅଟି ଦିଗନୀର ଯଦିଲେ ପାଗାସିତାମଳ ବଢ଼ିବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କଟାଯାଇ
ପାରେ ।

ପିଲାଟି ଅଧୂକ ଖାଦ୍ୟ ବରକାର

ବାରମ୍ବାର ଥଣ୍ଡା ସନ୍ଦି ହେବା ଦ୍ୱାରା ପିଲାମାନେ ଖାଇବାକୁ
ରହା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ପିଲାଙ୍କୁ ଶୁଆଇବା ପାଇଁ ସୃତନ୍ତ ଭାବରେ
ଯନ୍ତେକା ଆବଶ୍ୟକ ।

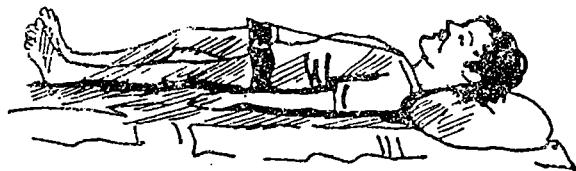
ପିଲାଟି ଥଣ୍ଡା ସନ୍ଦିପୁ ଭଲ ହୋଇଗଲା ପରେ ଅଧୂକ ଖାଇବା
ବରକାର । ନିତିଦିନିଆ ଖାଇବା ସାଜକୁ ଗୋଟିଏ ଥର ଅଧୂକ
ଖାଇବାକୁ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏହାଦ୍ୱାରା ପିଲାଟିର ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇଥିବା ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଫେରିଆସିବ ।
ପିଲାଟି ଠିକ୍ ଭାବରେ ବଢ଼ି ପାରିବ ।

ବେଳେବେଳେ ଥଣ୍ଡା ସନ୍ଦି ଓ କାଶ ବଡ଼ ବିପଦରେ ପକାଇଥାଏ ।

ବିପଦର ଲକ୍ଷଣ ଗୁଡ଼ିକ ଡଳେ ଦିଆଗଲା ।

- ୧) ପିଲାଟିର ନିଶ୍ଚାସ ପ୍ରଶ୍ଵାସ ପ୍ରଖର ହୋଇଥାଏ । ଏକ ମିନିଟରେ ୫୦ ଥରରୁ ଅଧିକ ଥର ନିଶ୍ଚାସ ପ୍ରଶ୍ଵାସ ନେବା ବିପଦର ଲକ୍ଷଣ ।
- ୨) ଛାତିର ତଳଭାଗ ବା ପିଞ୍ଜାରା ଦୂଇଭାଗର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଥବା ଅଂଶ ପ୍ରଶ୍ଵାସ ନେଲାବେଳକୁ ଫୁଲିବା ବଦଳରେ ଭିତରକୁ ପରି ଯାଇଥାଏ ।
- ୩) ପିଲାଟି କିଛି ପିଇପାରୁ ନଥାଏ ।
- ୪) ଥଣ୍ଡା ସର୍ଦି, କାଶ ବା ଜର ଏକ ସମ୍ମାହରୁ ଅଧିକ ଦିନଧରି ଲାଗିରିଛେ ।
- ୫) କାଣରେ ହଳଦିଆ ଉଙ୍ଗାର କପ କିମ୍ବା ରକ୍ତ ପଡ଼ୁଥାଏ ।
- ୬) ଜର ଅଧିକ ଦିନଧରି ଲାଗିରିଛେ ।

ଉପର ଲକ୍ଷଣ ଗୁଡ଼ିକରୁ କୌଣସି ଗାଟିଏ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଗଲେ
ତାକ୍ରରକୁ ଫଟାମର୍ଗ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏହା ନିମୋନିଆ ହୋଇଥାଇପାରେ ।

ନିମୋନିଆ ଫୁସଫୁସ ପାଇଁ ଅଛି ମାରାମୁକ ।

ଏଥପାଇଁ ତାକ୍ରରା ପରୀକ୍ଷା କରି ନିୟମିତ ଔଷଧ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ନିମୋନିଆ ରୋଗର ପ୍ରତିକାର

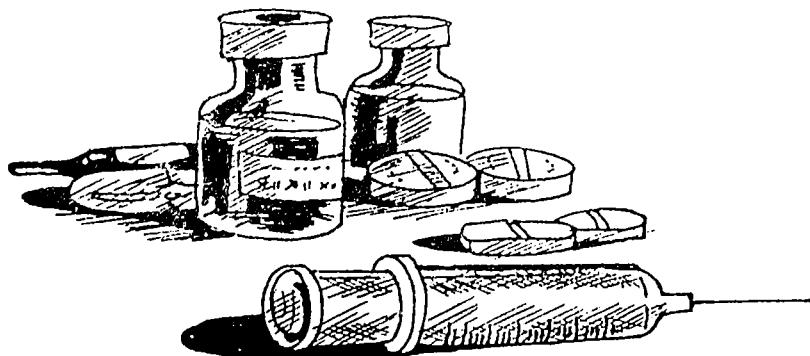
- କ) ସ୍ତନପାନ - ଶିଶୁକୁ ଓ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ମା' କୁରୀର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ମା' କୁରୀର ପିଲା ଦେହରେ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧ ଶକ୍ତି ବଡ଼ାଏ । ଫଳରେ ରୋଗ ସଂକ୍ରମଣ କମିଯାଏ ।
- ଖ) ଉପୟୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ -
ଉପୟୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ଅଭାବରେ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧ ଶକ୍ତି କମିଯାଏ । ଫଳରେ ନିମୋନିଆ ହେବାର ସମ୍ବାଦନା ଅଧିକ ଥାଏ । ଭିଗମିନ୍ଦରେ ଭରା ହଳଦିଆ ଫଳମୂଳ, ସବୁଜ ପନିପରିବା, ଦେହରେ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧ ଶକ୍ତି ବଡ଼ାଏ । ଏହା ପିଲାକୁ ନିମୋନିଆରୁ ରକ୍ଷା କରିଥାଏ ।

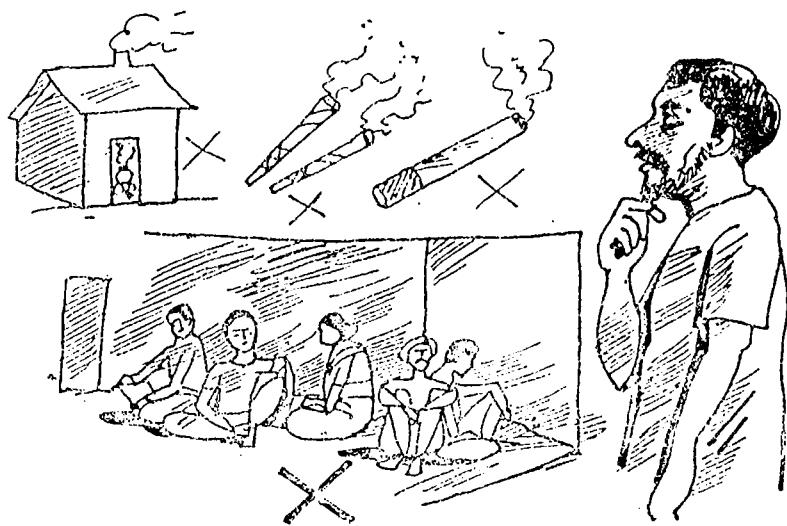
ଗ) ପ୍ରତିଷେଧକ ବଣିଜା -

ବର୍ଷକ ଭିତରର ସବୁ ପିଲାକୁ ପ୍ରତିଷେଧକ ଟିକା ଦେବା
ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଯକ୍ଷ୍ମା, ଲହରାକାଶ, ମିଳିମିଲା ଆଦି ଫୁସଫୁସରେ ରୋଗ
ସଂକ୍ରମଣ କରାଇଥାନ୍ତି ।

ଏସବୁ ରୋଗ ନହେବାପାଇଁ ବି.ସି.ଜି., ଡି.ପି.ଟି. ମିଳିମିଲା
ଟିକା ମାରଣାରେ ଦେବାପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟକର୍ମୀଙ୍କ
ଠାରୁ ବୁଝି ଠିକ୍ ସମୟରେ ପ୍ରତିଷେଧକ ଟିକା ନେଇଯିବା
ଆବଶ୍ୟକ ।

୪) ନିର୍ମଳ ବାୟୁ -

ଧୂଆଁକିଆ ପରିବେଶରେ ନିମୋନିଆ ହେବାର ସମ୍ବାବନା ବେଶି । ଗୋଷେଇ ଘରର ଧୂଆଁ, ବିଡ଼ି, ସିଗାରେଟର ଧୂଆଁ, ଦୂଷିତ ବାୟୁ ଫୁସଫୁସର କ୍ଷତି କରିଥାନ୍ତି । ଏସବୁ ଅଧୁକ ମାତ୍ରାରେ ଗୋଗ ସଂକ୍ରମଣ କରାଇଥାନ୍ତି ।

୫) ଘରେ ଅଧୁକ ଲୋକ ଗହକି -

ଉଲ୍ଲଭାବରେ ବାୟୁ ଚଳାଚଳ ହୋଇପାରୁ ନଥୁବା ଘରେ ଅଧୁକ ଲୋକ ରହିଲେ, ଆବଶ୍ୟକ ମୁତାବକ ଅମୂଜାନ ମିଳିବାରେ ଅସୁବିଧା ହୁଏ । ରହିବା ପରିବେଶ ଅସ୍ଵାସ୍ୟକର ହୋଇପଡ଼େ । ଏହାହାରା ନିମୋନିଆ ହେବାର ସମ୍ବାବନା ଅଧୁକ ହୁଏ ।

ଆଲୋଚନା କରିବା

- ୧) ଥଣ୍ଡା ସଙ୍କି ଓ କାଶର ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଔଷଧ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ତେବେ ଏଥୁପାଇଁ କି ପ୍ରକାର ଚିକିତ୍ସା କରାଯାଇ ପାରିବ ?
- ୨) ନିମୋନିଆ ହୋଇଛି ବୋଲି କିପରି ଜାଣିବ ? ଏହାର ପ୍ରତିକାର କିପରି କରାଯାଇ ପାରିବ ?
- ୩) ଆପଣଙ୍କ ଘର, ପରିବାର ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ଗାଁର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରିବାର ବିଷୟରେ ଚିକିତ୍ସା କରନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରେ ଯିଲାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନିକ ଚିକା ଦେବାପାଇଁ କି ପ୍ରକାର ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇ ପାରିବ ।
- ୪) ନିମୋନିଆ ଚିକିତ୍ସା କରିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟକର୍ମୀ ଏବଂ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ନିକଟରେ ସାଧାରଣ ଔଷଧ ଅଛି କି ନାହିଁ ?
ଔଷଧ ଦାମ କେତେ ?